Akbaba

— Lûtfen ağzınızı biraz açınız..
— İmkânı yok efendim, bendeniz profesörüm!

Vakıflar Bankası'nda

PARA BİRİKTİR

BU SURETLE, ÖMÜR BOYUNCA GELİR İKRAMİYESİNİ KAZANABİLİR, DOSTA DÜŞMANA MUHTAÇ OLMAKTAN KURTULURSUN!

TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

T. A. O.

Sermayesi: 50.000.000 Türk [illegible]rası

Perde ve sahne artisti sporcu - gazeteci münevver - sanatkâr

Lâle

PURO için ne DİYOR!

"PURO Tuvalet Sabunu, genç ve güzel kalmak isteyen her kadın için en lüzumlu güzellik müstahzarıdır. Çünkü PURO, fevkalâde bir tuvalet sabunu olmakla beraber aynı zamanda bir krem vazifesi de görür."

- CİLDİ TEMİZLER, BESLER VE KORUR
- SİVİLCE VE SİYAH BENEKLERİN TEŞEKKÜLÜNE MANİ OLUR.
- SİZİ ÇOK DAHA GENÇ VE GÜZEL GÖSTERİR.

Bu seneki filimleri: **Leylâklar altında, 6 Ölü var, Nilgün**

6-23

PURO GÜZELLİK METODUNU SİZ DE TATBİK EDİNİZ.

Her sabah ve akşam bol PURO köpüğü ve su ile...

... cildinizi tahriş etmeden yıkayınız ve nemini alınız.

14 gün zarfında daha güzel olduğunuzu farkedeceksiniz.

BOL KÖPÜKLÜ · NEFİS KOKULU

PURO

100 de 100 saftır.

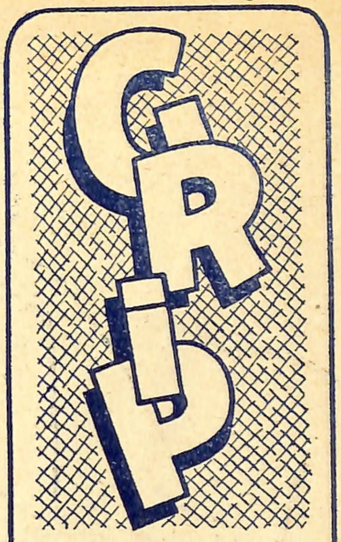

ve NEZLEYE karşı

GRİPİN

Kullanınız

Aldığınız müstahzarın hakiki Gripin olduğunu anlamak için GRİPİN markasına bilhassa dikkat ediniz.

GRİPİN

günde 3 adet alınabilir.

İller Bankası

Sermaye: 300.000.000 T. L.

İl Özel İdareleri, Belediyeler ve Köylerin Harita, İmâr plânlariyle Su, Elektrik, Yapı, Proje, İnşa ve tesisleri

BANKA VE KREDİ MUAMELE VE HİZMETLERİ EN MÜSAİT ŞARTLARLA YAPILIR VE MEVDUAT HESAPLARI AÇILIR

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER
Teknik sekreteri:
Selâmi Münir Yurdatap
Adres: Klodfarer Cad. No. 8 - 10. Daire 3.
Telefon: 21811
ERCAN MATBAASI
Fiatı : 50 Kuruş

SAYI: 135 — CİLT: 6 — 14 EKİM 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ: YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba

Siyasî mizah gazetesi

GORHİREM!

Sofradan, küçücük duamı etmeden kalkmam. Sabah evimden çıkar, akşam evime girerken dudağımda besmele vardır. Kısacası, dindarım, müslümanım.

Ama, son zamanlarda içimde bir şüphe kımıldamaya, bir korku ürpermeye başladı....

Müslümanlığa karşı mı?. Hayıır!.. Müslümana karşı, daha doğrusu, kendisini müslümanlığın bayrağı, temsilcisi sayanlara karşı...

Biliyorsunuz elbet: Bir çoluk çocuk namusuna, sabî sübyan ırzına tecavüz salgınıdır gidiyor!.. Kim bu şehvet haydutları?.. İmamlar, hatipler, hafızlar!..

Geçenlerde, sekiz yaşında mı, on yaşında mi ne, bir kız perişan edildi. Ertesi gün herifin resmini gördüm gazetelerde: giydir kisveti, yağla sırtını, sal Kırkpınar meydanına... Sultanahmet cami-i şerifi ikinci imamı imiş bu!..

Herifin siftahı uğurlu geldi galiba, sıra ile havadisler yağmaya başladı: Bursanın bilmem ne köyünde bir hoca... Konyanın falanca bucağında bir hafız, Bartında bir müezzin... uçkur elde, salan salana!..

Aradan iki üç hafta geçti geçmedi, bir başka haber: Kur'an-ı Kerimi hıfza çalışan bir kaç talebe, oturdukları medresenin kubbesinden kurşunları söküp çalmışlar!..

Bunlara, köy köy, cami cami, mescit mescit dolaşan politika vâizlarını katmıyorum.. Onların dillerinde Cennetle cehennem bile iki parti arasında bölüşülecektir: İktidardakiler doğru hûrîler, gılmanlar arasında kevser şarabı içmeğe.. muhalefettekiler, zebanîlerin kargılariyle dürtüle dürtüle, katranlar kaynayan, alevler fışkıran gayya kuyusuna!..

Yalnız bu kadar mı?. Ya Moskovadan vapurlar dolusu Hacca gönderilen kızıl müslümanlar?..

Ya bir yandan İranı, bir yandan Mısır'ı altüst eden Müslüman Kardeşler?..

İşte benim içimde kımıldamaya başlayan acı şüphenin, zalim korkunun sebebi bu... bunlar...

Bu şüphe, bu korku, rahmetli Azerî şairi Sâbir'in meşhur bir şiirini hatırlattı bana: Sâbir, tatlı bir şiveyle yazdığı bu manzumede şöyle övünür:

Dalgalı umman görirem gorhmirem,
Gükremiş aslan görirem gorhmirem!

Fakat, kudurmuş denizlerden, yırtıcı kaplanlardan korkmayan şair, birdenbire dehşetle ürperir:

Liyk bu gorhmazlık ile doğrusu,
Harda müslüman görirem gorhirem!

Yarım asır evvel Azerbaycanlı şair Sâbir'i korkutan müslüman, din kisvesi içinde Moskof Çarının casusu muydu. Neydi bilmem. Ama, aradan bunca yıl geçtikten sonra, 1954 modeli müslümanlarımız karşısında ben de tirtir titriyor ve merhumun sesiyle mırıldanıyorum:

Harda müsülman görirem gorhirem!

Yusuf Ziya ORTAÇ

Damla..

Kurtuluş Bayramı!

Geçen hafta, biz İstanbullular, İstanbulun kurtuluş bayramını kutladık.

Nasıl mı?

Anlatayım: Tramvay yoktu, otobüs yoktu, dolmuş yoktu... Ama, bizim işimiz vardı! Çaresiz bir otomobile bindik.

Tophanede, bay trafik'in düdüğü öttü:

— Düt!.. Sola sap!..

Sola saptık, yol tıkalı. Sağa saptık, yol tıkalı...

Haydi geldiğimiz yoldan geriye... Tekrar Beyoğlu, tekrar Şişhane, tekrar...

— Düt!.. Sağa sap!..

Anlaşıldı: İstanbulluların bir kurtuluş bayramına daha ihtiyaçları var.

ŞIP

Yunanistan Kıbrıs için Balkan Paktını bile yıkabilirmiş (Gazeteler)

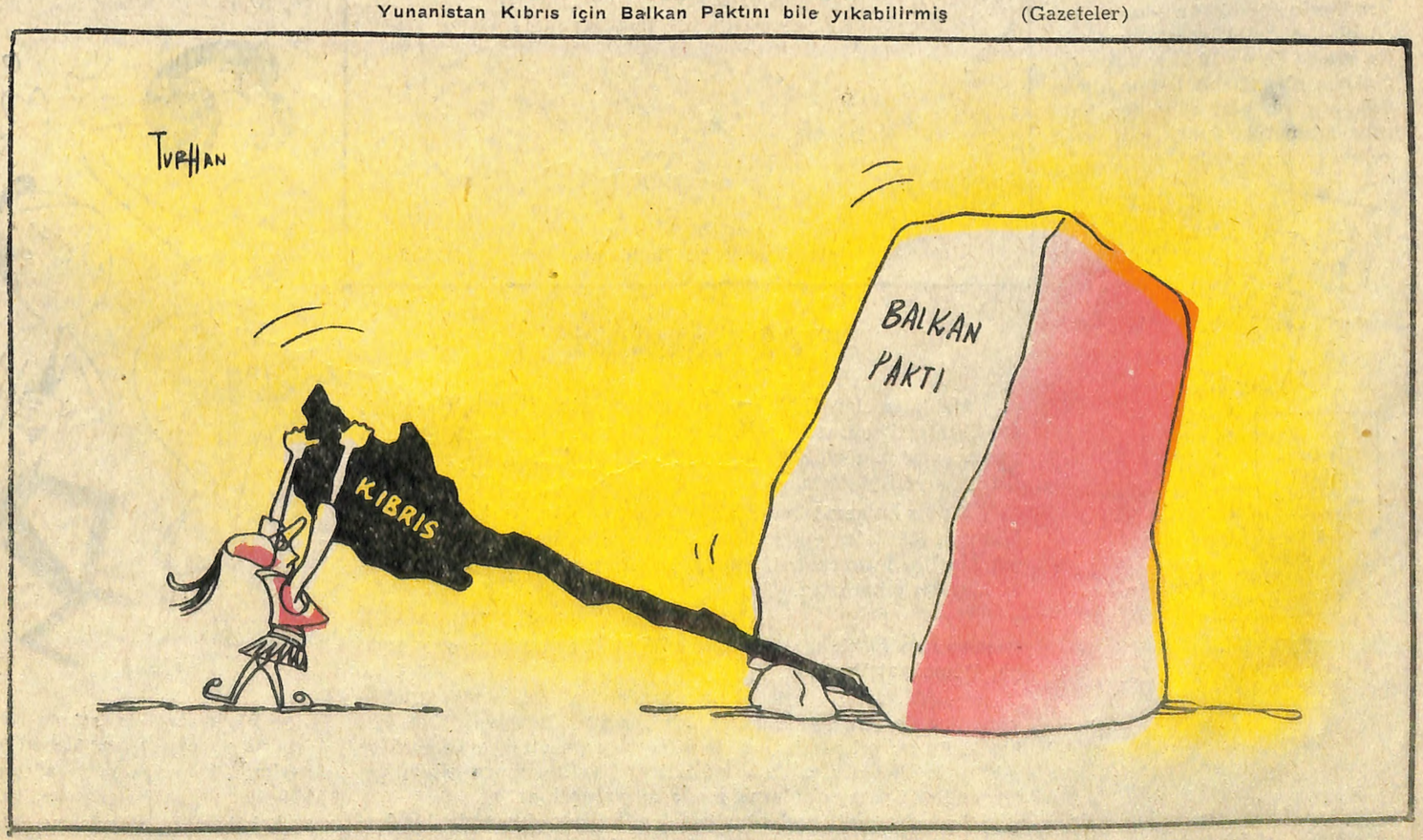

ARŞİMED'İN TORUNU!... (Turhan Selçuk)

Olaylar Alaylar Kalaylar

★ Kalaylayan: NAM-I MÜSTEAR ★

HÜRRİYETİN TEMİNATI

«Halkçı» gazetesi sahibi Nihat Erim, gazetesinde çalışan muhabirlere yol vermiş. Sebep olarak ta, çıkardığı muhabirlere gönderdiği mektupta: «Gerçek bir demokrasinin teminat ve hürriyetleri içinde haber verme ve tenkid vazifesini yapmak istiyen bir gazete için emniyet kalmadığını elemle müşahede etmiş bulunuyoruz.» diyormuş.

Anlaşılan Nihat Erim olayları olduktan çok sonra müşahede ediyor. Onun bugün müşahede ettiğini, hürriyeti şallamak istediği kendi bakanlığı zamanında müşahede edenler çok olmuştu. Nihayet Erim'in bahsettiği şekilde, bir gazetede emniyet olduğunu müşahede etmesi için de demek ki beş sene daha beklemek lâzım.

Peki ama nedir bu hürriyetin çektiği? Kimi onu şalla örtmeğe kalkar, kimi de donsuz bırakır...

KASABA MİNNET

İlgililer, eğer zamanında hemen tedbir alınmazsa, önümüzdeki mevsimde et sıkıntısı çekileceğini, etin kilosunun 8 - 10 liraya kadar çıkacağını bildirmişler.

İlgililer her kimlerse, bize bu haberi verdiklerinden ötürü kendilerine teşekkür ederiz. Nasıl olsa, o tedbirler alınmaz, etin kilosu da 8 - 10 liraya fırlar. Onların alacağı bir tedbir olmadığına göre, bâri şimdiden kasaba minnet etmemek için gereken tedbirleri alalım.

— Hay Allah, şu bankalar da ekmeğimizi elimizden aldılar!..

MÜJDE

Hepinize müjdeler olsun, ekmeklerin bozulmasındaki sebep nihayet anlaşılmış... Ben beni bildim bileli, iki şey aranırdı; biri kanserin mikrobu, biri de ekmeklerin neden bozuk olduğu. Ekmeklerin bozulmasının sebebi bulunmuş. Peki, şimdi ne olacak, mis gibi kokan, pamuk gibi beyaz, kıtır kıtır pişkin ekmek mi yiyeceğiz? Yooo.. Sebep bulundu, bu sebebi ortadan kaldıracak çare bulunmadı ki... Şimdi çârenin bulunmasını bekliyeceğiz.

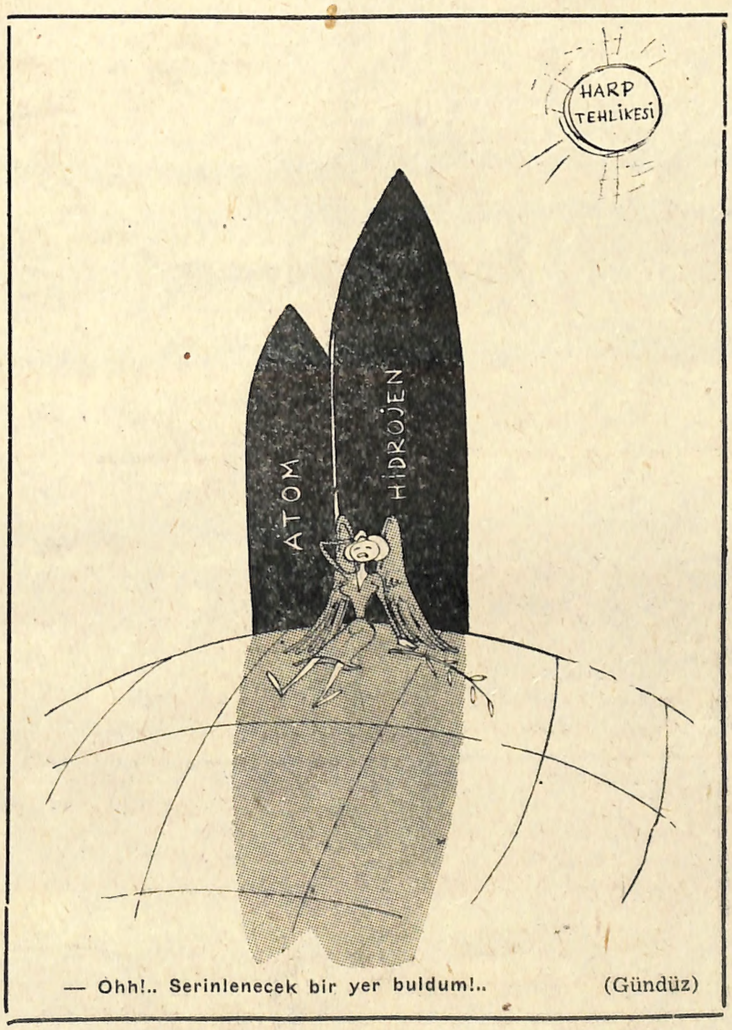

— Ohh!.. Serinlenecek bir yer buldum!.. (Gündüz)

Af Meselesi

Mahkûm olan Halk Partili gazetecilerin affı için, Gazeteciler Cemiyeti müracaat etti. Hiç bir gazeteci, bir meslekdaşının yayın suçundan cezalanmasını istemediğine göre, bu müracaat bir iyi niyeti gösterir.

Yalnız anlamadığımız bir şey var. Af, hususî af da olsa bir kanunla Meclisten çıkar. Bunun için hükümlünün, affı için bizzat Meclise müracaatı lâzımdır. Başkasının aracılığı ile Meclis af kanunu çıkaramaz.

Durum böyle olunca, Gazeteciler Cemiyeti, Halk Partili gazetecilere iyilik mi, kötülük mü ettiği anlaşılamıyor. Öyle ya, Demokrat Parti:

— Affetmek büyüklüğün şanındandır. Afları için dilekçe versinler de affedeyim! derse, demez ya Hüseyin Cahit, Nihat Erim ve arkadaşları «bizi affedin» diye dilekçe verecekler midir? Hadi verdiler de affedildiler, diyelim, sonra affedilmiş bir muhalif gazeteci olarak sonra ne yazacaklar?

Bu müracaat, mahkûm gazetecileri zor durumda bırakacak. Ama bir jest! Bugün sana, yarın bana korkusunun jesti...

İŞ

İzmir Belediyesi aleyhine bir yılda 308 dâva açılmış. Bunların neticelenen 123 ü içinden 103 dâvayı Belediye kaybetmiş. Geçende Adalet yılının açış nutkunda Yargıtay Başkanı, mahkemelerin geçen yıldan fazla iş gördüğünü söylüyordu. Meğer bütün işler İzmir Belediyesinin başının altından çıkıyormuş.

İLÂN

Size bir film ilânından bir cümle: «Böyle üstad sanatkârların bu gibi mevzuyu canlandırması ile ne gibi bir şâheser çıkacağını tahmin etmek zâten güç değil.»

Güç olur mu hiç? Bu gibi ilân gibi yazılarla anlatılan gibi olan filmlerin ne gibi şâheser olacağı gün gibi meydanda gibidir.

İP ÜSTÜNDE

Yeni bir dünya rekoru kırılmış, ip üstünde durma rekoru. Eski rekor 30 saat 15 dakika ile bir Almanınmış; yeni rekor 31 saat 30 dakika ile yine bir başka Almanın.

İp üstünde durmanın da sanki ne faydası var? diye düşündüm. Sonra baktım ki, her rekor mutlaka faydalı olmuyor. Bizde de ne kadar sandalya, koltuk üstünde durma yarışçısı var. Hem de diken üstünde duruyorlar.

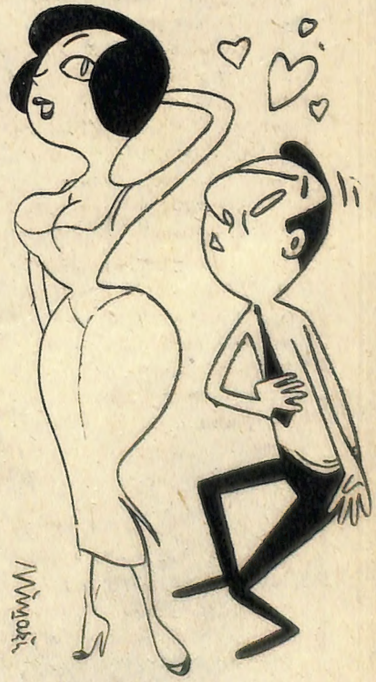

— Söyle sevgilim, aşkımı isbat için ne yapayım? Otobüse mi bineyim, tramvaya mı asılayım, köprüyü yayan mı geçeyim, yoksa kok kömürü almağa mı gideyim?.. (Niyazi Yoltaş)

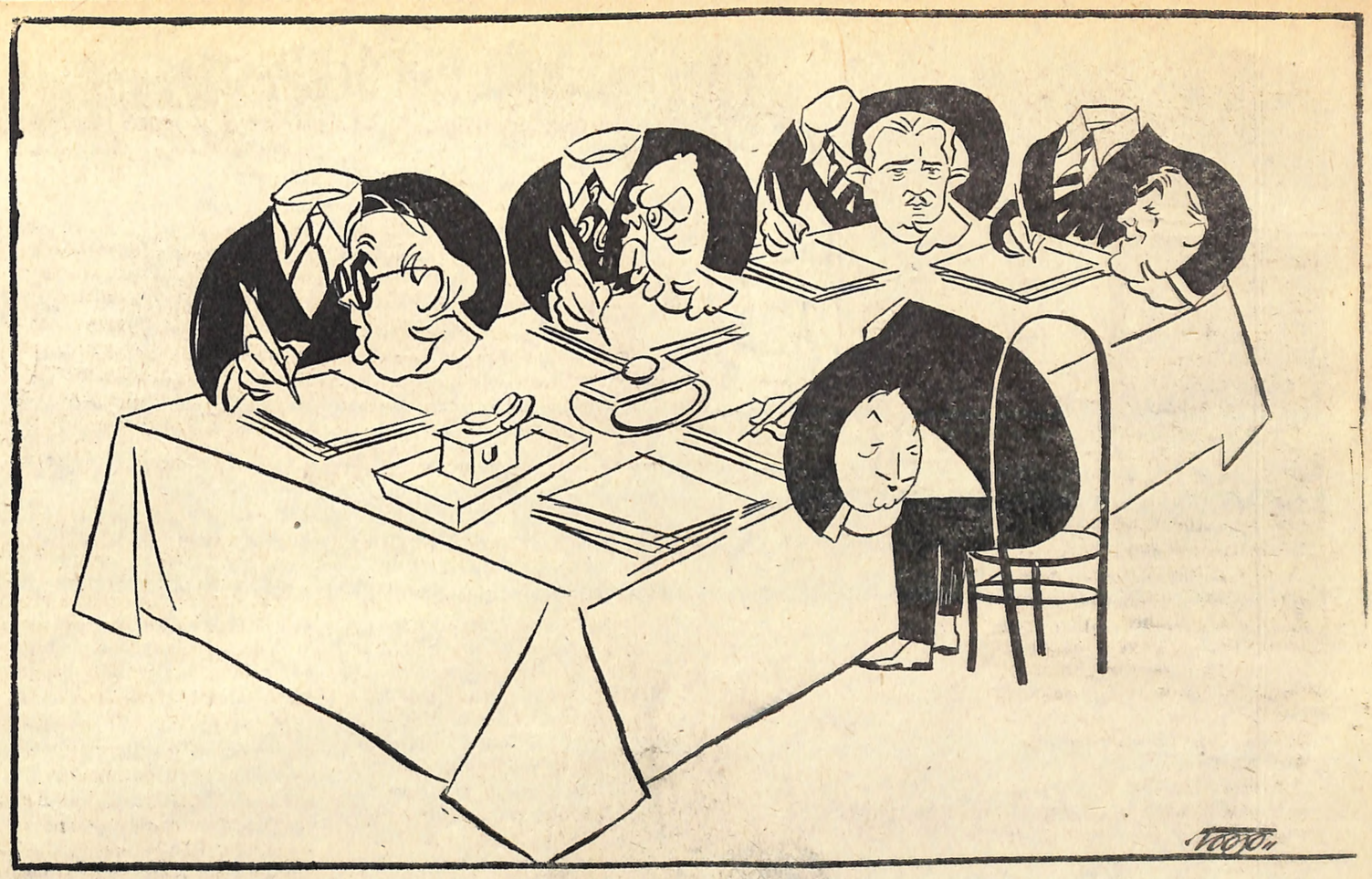

Baş ..... yazarlar! (Togo)

Çok Şükür Radyolar ıslah edildi!

Yazan: Yusuf PARAZİT

— Allo... Allo!... Burası ıslah kabul etmez Türkiye Radyoları... Dalga uzunluğu nâmütenahi... Dalgadır Yâ-resulallah... Pe... A... Kû... Muhterem dinleyiciler! Kulaklarımızı tıkayın, akşam mavallarını yaylım ateşe başlıyoruz. Dat, daat, daat, daaaat... *(saat başı)* Akşam programını veriyoruz. 18, Eminönü saatinden âyarsızlık, beş dakika spikerin gırtlak âyarı, 18,10 anlayana sivrisinek saz. 18,45 Karmakarışık Türk Musikisi topluluğu *(Artaki, Yancolos, Bogos, Udi Avram, kemanî Simon, kanunî Yani, Dümbelek Ahmet tarafından)*. 19 Yurttan dırıltılar *(yani ajans dedikoduları)*. 19,15 İngilizce taklit dersleri *(Amerikanca gülme, Amerikanca yürüme talimleri)*. 19,30 Dinleyicilerin istemedikleri on dakika parazit. 20.00 Devlet konservatuarı yaylı koltuklar gıcırtısı ve muhaliflerin diş gıcırtısı. 20,30 Konuşma. *(lâf anlatırken dinleyeni uyutma san'atı ve lâf kıtlığında asmalar budayayım)*. 21.00 Teknik ve gayri teknik, taktik ve stratejik arızalar. 21.30 Daldan dala, 22.00 İiiiiisteyin çalalım. *(istemeseniz de çalarız)*. 22,30 Kakafonik *temsil)*. 24.00 Yat borusu, sabaha yem borusu ve dükkânın kapanışı. Muhterem dinleyiciler!

Anadolu Ajansından bildiriliyor: Son günlerde bazı gazetelerde Su İşleri Genel Müdürünün görülen lüzum üzerine emekliye ayrıldığı yazılmışsa da, sözüne güvenilir kaynaklardan, bu arada makam şoföründen aldığımız malûmata göre bu haberin aslı yoktur. Genel müdürün özel berberi bu haberi şiddetle tekzip etmeğe Anadolu Ajansını memur etmiştir. Dat, daat, daaaat *(saatbaşı)*. Haberlerimiz bitti.

Muhterem dinleyiciler! Şimdi şarkılar ve türküler pororamımıza başlıyoruz. İlk şarkı, Hasibe Bülbülses tarafından «arabaya taş koydum» Çalanlar: hepsi belli değil, parsayı toplayanlar malûm. Dım, dım, dım... dırt... dartt!... daan... *(Saz akordu)*. Arabaya taş koydum, imanım.....

Şimdi zurnada peşrev olmaz, ne çıkarsa bahtınıza... Mardiros Efendi'nin cehariyek taksimi, zurnacı Apti tarafından...

Muhterem dinleyiciler, şimdi Kemal Atmaca'nın bir skeçi: *(Akordiyonla: Nannan nannaaa nâââ... Ah evlâdım yeşil yandı geeeç!... Kırmızı yandı duuur!)* Dünyanın en kuvvetli benzinimotorunuza çifte attıran katır - gaz benzinleridir.

Dann!... Yarın saat on ikiye kadar bankamıza Allah rızası için on para verene, dayalı döşeli, otomobilli, garajlı bir köşk, içinde telli duvaklı bir gelinle beraber bir villâ, bir han, bir de deniz hamamı... Paranız kadar para, malınız kadar mal!... Teneke Bank, Teneke Bank!...

Sayın dinleyiciler, şimdi atsineklerinin bankamız için hazırladığı bir skeç dinleyeceksiniz: Ahmeeet, papucu yarım, çık dışarıya oynayalım!.. Dann!.

Muhterem dinleyiciler! Şimdi «öp beni, öperim seni!» bir

radyofonik temsil dinliyeceksiniz. Yirmi yaşından küçük çocukların terbiyeleri bozulmaması için, dinlememelerini tavsiye ederiz. Yazan Ekrem Reşit Rey, mikrofona koyan Ekrem Reşit Rey. Dinleyen Ekrem Reşit Rey...

Vuvvvvv! ...Vuuuu!... *(Rüzgâr esiyor, fırtına)*.

İnce bir kadın sesi: Yapma Necdet! Yapmasana canıııım! oramdan gıdıklanıyorum işte!.

Kalın bir erkek sesi:

— Belma!.. Sana olan sonsuz aşkım...

Tak, tak!... *(Ayak sesleri)*.

İnce kadın sesi: Eyvah kocam! Küt!... *(kapı açılır.)*

Kocanın sesi: Ben sana kaç defa ben evde yokken eve yabancı alma! demedim mi?

Kalın erkek sesi: Bayım! Karınızın terzisiyim, yabancı değilim. Küçük bir hesabımız vardı. Hesabını görüyordum.

Kocanın sesi: Beş liranız var mı? Yarın size vereyim.

Kalın ses: Meteliğim yok!...

Kocanın sesi: Al öyle ise namussuz herif!... Dan, dan, dan! *(Üç el silâh sesi)*.

İnce kadın sesi: Ah Necdet!... Ah!... *(Şopenin Cenaze marşı)*.

Dann!... Muhterem dinleyiciler! Şimdi radyo gazetesi...

— Aziz... öhö öhö *(parazit)* günün siyasî *(parazit)* manzarası *(parazit)* bom *(parazit)*... görünüyor. Teknik bir arıza yüzünden yayınımıza on dakika ara veriyoruz.

Sayın dinleyiciler! Mazeretine binaen gelmiyen Fatma Bülbül'ün yerine, gece bekçisi Memmet Ağa bir memleket mayası okuyacaktır.

Gara bahtımım, geglik kibi gan boyalıı!...

Yarınki programımız: Dursun Çavuşun mahûr şarkısı, Kanuni Sultan Süleymanın kanun taksimi..... Üçüncü Selimin Karaciğer saz semaîsi, Vâsil Ağa'nın mahûr gazeli, Sezai Dede'nin...

Şimdi, kambiyo ve borsa fiyatlarını veriyoruz: Domates alış 10 kuruş, satış 110 kuruş... Beyaz peynir, Edirne, tenekesi 27 lira, bakkalda, yağsız, yüz gramı 50 kuruş...

Bu akşamki yayınımız bitti...

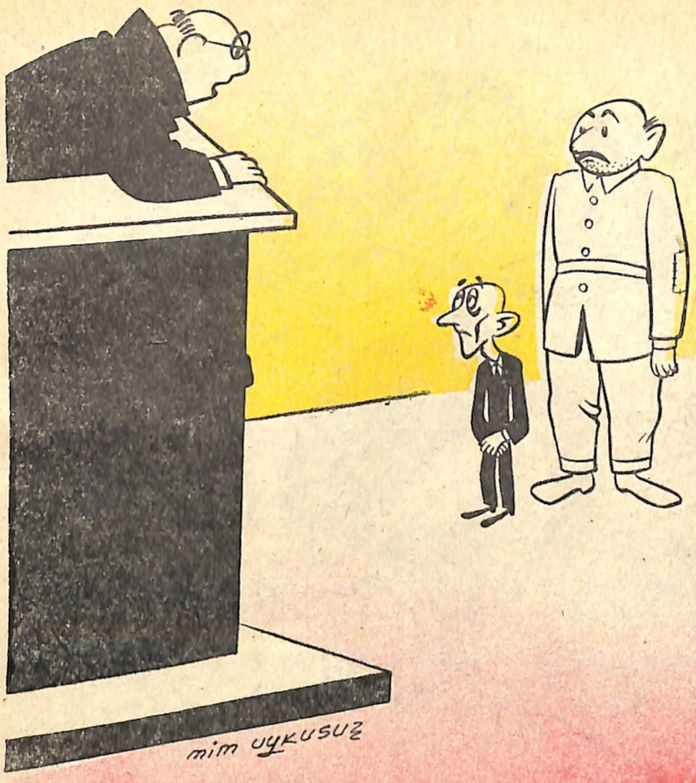

— Adın ne?.
— Gürbüz Boylu..
— Vay! Şimdiden mi yalan söylemeğe başladın?..

(M. Uykusuz)

Bu Hafta Nereye Gidelim?

★ Bu hafta bir yere gitmeyin, biz size geleceğiz.

★ Mutlaka bir yere gidecekseniz, nereye giderseniz gidin, kaynananızın evine gitmeyin.

EĞLENCE YERLERİ:

★ Haydarpaşa garında karşılama töreni.

★ Yeşilköy hava alanında uğurlama töreni.

★ Vilâyette basın toplantısı.

SİNEMA:

★ İstiklâl caddesinde: (Kaçırılan kız). Hakiki hayattan alınmış yerli film.

★ Eminönü meydanında su vare: (Dolmuş salʼanatı) baş rolde, şoför. Bu senenin rezaleti. Millî film.

★ Boğazda: Uçuruma düşen bed baht kız, yahut ölüm arabası (Halk otobüsü).

TİYATRO:

★ Otobüste, (Bir kızın hazin iniltileri). Baş rolde bir genç kız ve her yaşta 79 erkek.

★ Beyoğlunda: (Konyalı iki centilmen Leydi Makbet'in peşinde). Oynıyanlar: Durmuş ile satılmış ve «Ye beni Leylâ».

SPOR:

★ Köprüde: Biletlerin pahalılanmasından sonra Balık - adamların gösterileri.

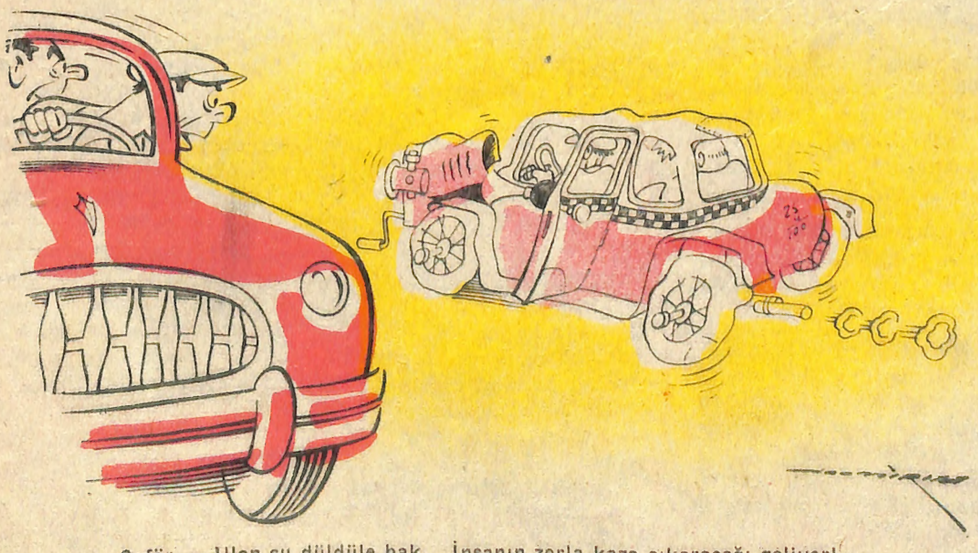

Şoför — Ulan şu düldüle bak... İnsanın zorla kaza çıkaracağı geliyor!..

GÖNÜL DERSLERİ

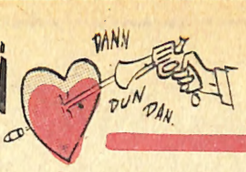

Yazan: Bir eski çapkın

★

Bütün dergiler, hatta bir takım gazeteler okuyucularına gönül işleri hakkında dersler vermekte, uğradıkları zorlukları cevaplandırmaktadırlar. Biz de onlardan ilham alarak sevgili okuyucularımıza faydalı olmak için bu sayıdan itibaren, yirmi üç defa milletlerarası olmuş, memleketimizin tanınmış çapkınlarından bay X. in, adâb-ı muaşeret kaidelerine uygun şekilde çapkınlık hakkında vereceği dersleri yayınlıyoruz. Bu dersleri takip eden okuyucularımız arasında yapılacak bir deneme sonunda başarı gösterenlere, törenle çapkınlık bröveleri verilecektir. İkinci dersimiz gelecek haftaya

★

I. DERS
ÇAPKINLIK HAKKINDA GENEL BİLGİLER

Sevgili öğrencilerim,

Derslerimize başlamadan evvel, beni alelâde bir muhabbet tellâlı zannetmemenizi rica ederim. Zamanımızda çapkınlık bir çok profesörlerin, ilim adamlarının da bu konu ile uğraştıklarına göre, müsbet ilimler arasında lâyık olduğu yeri almıştır. Şimdiye kadar üniversitelerimizde bir capkınlık kürsüsünün açılmamış olması yüzünden, çapkınlık ilmine gereği kadar vukufu olmıyan bazı vatandaşlarımız, polis ve ahlâk zabıtamız tarafınsan yakalanarak başları belâya girmektedir. Halbuki usulüne uygun şekilde, yapılacak çapkınlıkta, karıncanın bile belini incitmeden, istenilen sonucu almak mümkündür. Bu da ancak ilmini, nazariye ve kanunlarını bilmekle olur.

Sevgili öğrencilerim,

Çapkınlığın tarihi pek eskidir, ilk insanla beraber başlamıştır. Bu bakımdan dünya, çapkınlığın üstüne kurulmuştur diyebiliriz.

Eski tarihte, kendilerini belli etmiyecek kadar bu işin ilmini bilenler vardı. Bir gün bir meraklı bir yahudiye:

— Niçin kızlarınızı, bu kadar küçük yaşta evlendiriyorsunuz? diye sorunca, Yahudi şu cevabı vermiş :

— Vaktiyle bir kızımız vardı. Erken evlendirmedik, bir çocuk doğurdu, başımıza bu kadar iş çıkardı! demiş.

Eski Yunan'da ve eski Romada çapkınlık pek ileri idi. Fransız edebiyatı; Don Juan ve Kazanova adında iki çapkının maceraları ile doludur. Zamanımızın en meşhur modern çapkınlarından Ali Han ile sabık kral Faruk'un maceraları dünya basınının tükenmez konusu olmuştur.

Memleketimiz bu sahada gayet verimlidir. Bizde isimleri altın harflerle tarihe geçecek kadar kıymetli pek çok çapkınlar yetişmiştir. Meselâ Eyüplü Halit merhum'un zamparalıkta erişilmez başarılarını bilmiyen var mıdır?

Çapkınlığın tarihine kısaca bir göz attıktan sonra, çapkınlığı bir bilim olarak inceliyebiliriz. Bilim, gözlem, izlem, deneylere dayanır. Fakat daha evvel çapkınlığın ilmî bir metodla tasnifini yapalım.

NOT :

Okuyucularımız arasında çapkınlıktan zorluğa uğrayanlar, çapkınlık servisimize bir mektupla baş vursunlar. Kendilerine çıkar yol gösterilecektir.

Eser

Tanınmış bir tiyatro muharriri, tanınmış bir tiyatro muharririne karşı, kendi eserini methediyordu. Bir ara:

— Var mı benim son eserim gibi bir piyes daha bu memlekette? Diye sordu. Öteki:

— Yok tabiî, dedi. Sahneye konulmasiyle kaldırılması bir oldu.

MODA DEFİLELERİ BAŞLADI.. (Gazeteler)

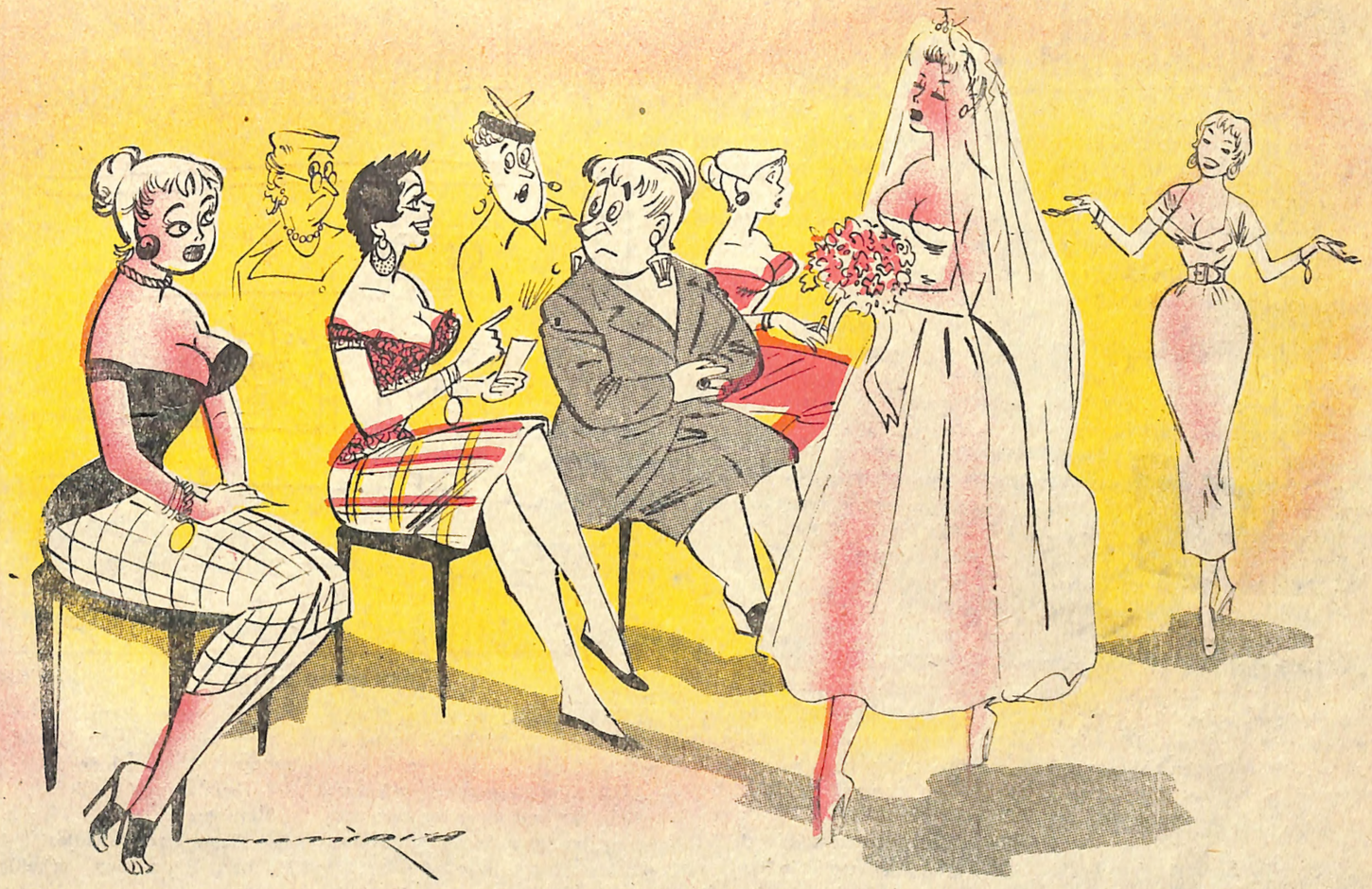

— Anne, bu elbiseyi isterim!..

Kısmet Kuyusu

Bu sütunlarda, kendine uygun eş arıyanların ilânlarını okuyacaksınız.

○

Olgun ve dolgun bir dulun aradığı eş:

Henüz 44 yaşında, 1,33 boyunda, 85 kilo 450 gram ağırlığında, kara kaş, kara göz, mütenasip ve dolgun vücutlu, yoldan geçerken zevk sahibi erkeklerin «ye beni!...» diye bar bar bağırdıkları bir dulum. Haftada bir hamama giden temiz bir ailenin kızıyım. Hâlen mefat etmiş üçüncü kocamdan ayda 180 lira maaş almaktayım.

Aşağıdaki tarifeye uygun bir bayla beş senedenberi hayatımı çok acele birleştirmek arzusunu şiddetle duymaktayım: Yaş 25 den yukarı, boy 1,80 den aşağı olmaması, asil ruhlu, vicdanlı, karakterli, dürüst, temiz, nezih, kültürlü olmalı. Hepsi birden olmazsa, biri de olsa çok tan razıyım. Müvendizler, mütâhitler tercih olunur. Bu işe isteklilerin insaniyet namına «Meğtapsız gece» rumuzuna müracaatları ehemmiyetle rica olunur.

Kör satıcının kör alıcısı:

18 yaşında, 1,85 boyunda, elbisesiz 31 kg. ağırlığında, kanlı canlı, etine buduna bir kızım, oldukça fotojenik ve artistikim. Ortanın birinden ayrıldım. Yalnız gözümün biri kuzey - doğuya bakarken, öbür aksi gözüm, güney - batıya bakar. Bir genç kızın bilmesi lâzım gelen her şeyi ve her işi fazlasile bilirim.

Eşimde aradığım vasıflar: Yaş 21 - 22, boy 1,70 - 1,80, aylık geliri iki binden yukarı ve biraz enayi olması. Namussuzum teklifim ciddidir, dalga geçmeyin. «Birleşelim» rümuzuna müracaat.

Masûm bir genç kızın aradığı eş:

34 yaşındayım, henüz başımdan hiç bir aşk geçmedi. Boyumu ölçmedim ama topuklu ile Şaziyânım teyzemden bir parmak daha uzunum. Kilom da epi çeker. Konu komşu güzel olduğumu söylerler, nasıl olup ta evde kaldığıma şaşarlar.

Beni alacak heriften şunları isterim: Dayalı döşeli bir apartuman, alektirik süpürgesi, sekiz lâmbalı radyo, bir düdüklü tencere. Eğer bi de buz dolabı alırsa valla da billâ da hemencik varırım. Yalnız kültürlü olması şarttır. «Ümitsiz değilim» rümuzuna müracaat.

Bir imam kendine eş arıyor:

36 yaşında, 1,74 boy ve aç karnına tam okka 90, tok karnına 106 okka ve muhit-i göbek bir kulaç beş karış, ensenin maşallahı var, üç zevce ve sekiz çocuk sahibi, kara yağız, penbe yanak, püskül kaş, top sakal bir imamım. Allahın emri, peygamberin kavlile, sinni on üçten yukarı olmamak şartı ile temiz süt emmiş bir bâyâân ile teehhül niyetindeyim. Kur'an dersi isteyen talebe de olsa makbulüm.

Eşimde aradığım evsafı mümeyyize:

Mahkemeye müracaat etmemesi, imam nikâhına rıza göstermesi, bu güne değin haram yememiş olması.

Talib olanların «İmam kuşağı» rümuzuna müracaatları.

Bir genç eş arıyor:

Yaşım 13, boyum 1,27, kilom 26. Geçen sene sünnet oldum. Bu sene ilk okulu bitirdim. Arkadaşlarım gibi kumar, kadın bilmem. Arasıra bom ve papaskaçtı oynarım. Cıgaradan başka içkim, hiç bir fena huyum yoktur. Annem, babam, teyze ve halalarım, iki amcam, üç ablam ve bir ağabeyimden başka hayatta hiç kimsem yok, yapa yalnızım. İyi bir ailenin yanına iç güveysi girmek istiyorum. Eşimde aradığım vasıflar:

Yaş mevzuubahis değildir. Zengin olması, iyi dans bilmesi, müzikten anlaması, sosyetede beni mahçup etmemesi. Evlenmek için acelesi olanların «Hazır» rümuzuna mektup göndermelerini rica ederim.

AÇIK MUHABERE

Taksimde İşkembeci Lâmbonun yanında Bay Zühtü Bereket'e:

«Zambak» rumuzu ile gazetemizde eş arayan bayan idarehanemize geldi, muharririmizle kaynatıp evlendiler. Bu sebeple mektubunuzu kendisine veremedik. Şimdilik avucunuzu yalayın. Kısmet açıklığı dileriz.»

ÇÖPÇATAN

Kelepir Koca

KAHVEDE şurdan burdan konuşurken, lâf tatlı yerinden, evlenmekten açıldı:

— Benim beğendiklerim beni beğenmiyor, beni beğenenleri de ben beğenmiyorum, işte böyle deniz feneri gibi ortada kaldık, dedim.

— Ciddî olarak evlenmek istiyor musun? dedi.

Henüz yarım saat evvel bu kahvede tanıştığım adamın yüzüne baktım:

— Hayatımda duyduğum tek ciddî arzu evlenmek... Bu yüzden evlenemiyorum ya zaten... dedim.

— Kalk, ben seni şimdi evlendireyim.

— Çıldırdın mı birader?

— Kalk sen, neme lâzım... Bir iyilik edeyim de bana dua et...

Beni Beyoğlunda büyük bir otele götürdü. Bizi geniş bir salona aldılar. Bizden başka daha on erkek var. Kulağıma:

— Bunlar Lübnandan geldiler, dedi.

— Bu adamlar mı?

— Hayır, kızlar. Sekiz kız var, birbirinden zengin. Beğendikleri kocaya elli bin ile yüz elli bin arasında verecekler.

— Bu adamlar da koca namzedi mi?

— Evet... Onları da komisyoncuları getirmiş.

Kafama dank etti. Beni buraya getiren adamın, sevda tellâlı olduğunu o zaman anladım.

ZAMLARDAN SONRA:

— Nişanlımı görmiye görmiye soğudum...

— Eskisi gibi sık sık gelmiyor mu?

— Nasıl gelsin, arada vapur var!.. (Niyazi Yoltaş)

Yaşlı bir kadın girdi. Herkes ayağa kalktı. Benim komisyoncu, kadının kulağına beni gösterip bir şeyler söyledi. Sağ elinin parmak uçlarını yukarıda birleştirip «ne mal, ne mal!» gibilerden dudağını şaklattı. Arkadan da salona, insan neslinin en bozulmuş tipi, kadınla erkek arası sekiz kız girdi, ama kız demiye bin yalancı şahit lâzım. Erkekler, kızların karşısına dizildik. Komisyoncular dan biri, getirdiği delikanlıyı elinden tuttu, anlatmıya başladı.

— Yirmi altı yaşında... Boy 1.82, Ağırlık 84. Göğüs 98, şişirince 120 santim.

Elimde olmadan:

— Çüüüş!.. demişim. Adam devam etti:

— Bel 83, boyun maşallah 44... Allah nazardan saklasın ayak bileği 26, el bileği 19.. Pazu 39... İşte bayanlar mal meydanda...

Öbür komisyoncu, kendi getirdiği koca namzedini methe başladı:

— Akranları arasında bekâreti, cesareti ve tahareti ile tanınmış tır. Bütün toplantılarda dans birincisi olmuştur. On dört senedir edebiyat fakültesine kayıtlı olduğu için, askerlikten muaftır. Bütün seksoloji yayınlarını dikkatle takip ederek, kültürünü derinleştirmiştir.

Kızlar arasında bir kikirdeme, kaynaşma oldu. Benim komisyoncunun kulağına yavaşça:

— Haydi arkadaş, dedim, kimseye çaktırmadan şuradan kıralım.

— Sen sus karışma, dedi, iş tezgâhtarlıkta...

Sıra bize geldi. Komisyoncu en semden tutup beni zorla ortaya çıkardı:

— Sayın bayanlar!.. Boya bosa aldanmayın, devede de boy var. Gösteriş daima sizi aldatabilir. İyi malın reklâma ihtiyacı yoktur. Şu gördüğünüz aslan yavrusu, dört sene yüksek sosyetede tek başına vaziyeti idare etti. Surata gelinceeee... Bu surat non figüratiftir, moderndir. Üstelik ben size bunu muhayyer veriyorum. Yirmi sene de garanti... İşte size istimi üstünde bir erkek...

Elimi havaya kaldırıp beni çevirdi:

— Dön de aslanım bir de arkadan görsünler...

Burnu çenesinin üstüne düşmüş, gözleri birbirine bitişecek kadar yakın, saçları anadan doğma altı aylık ondüle bir kız:

— Fena değil, dedi.

Komisyoncu:

— Bayan, tut bak... Korkma!..

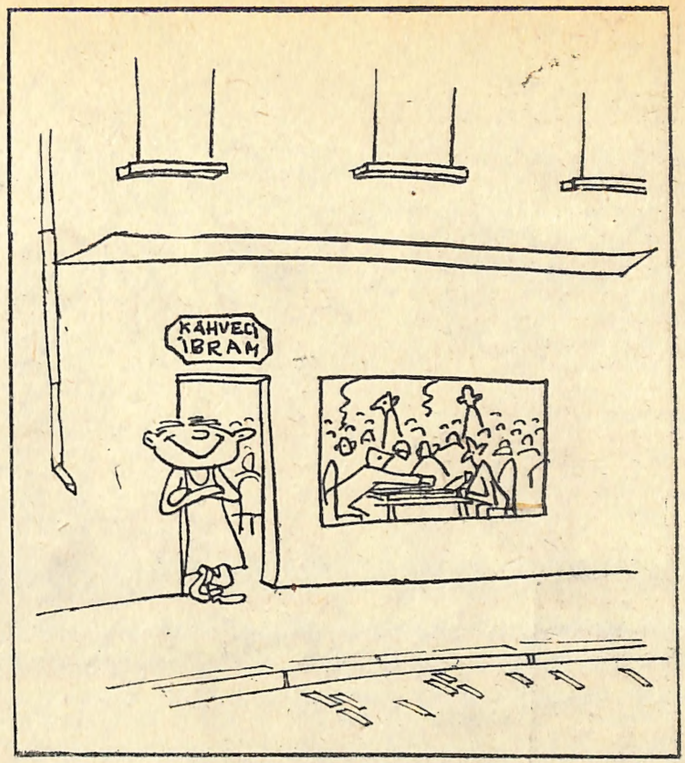

MEKTEPLER AÇILDI!.. (Nehar)

dedi, bak bak yine alma. Elimde böyle koca olsun, Elimi öpene veririm.

Tepemden kuş bakışı plân vaziyetimi gören uzun bir kız:

— Bir kere de soyunsunlar! dedi.

Öbür delikanlılar ceketi, pantalonu fora ettiler. Halter şampiyonu gibi pazular, dibek gibi enseler, direk gibi bacaklar, kalas gibi gövdeler meydana çıktı. Hepsi mayolu idi.

Benim menejere:

— Ben soyunamam, dedim, mayomu almadım.

— Zararı yok, donla olsun.

— Don ama birader, bekâr donu... Olur mu hiç!..

— Olur, soyun, dedi.

Şu fanelâ donları da hiç sevmem. Hepimiz soyunduk.

Boyu yarı belimde, göğsü göbeğini örtmüş kızlardan biri:

— Yürüyün! dedi.

Salondan âdeta donla manej yaptık. Kızlardan biri beni gösterdi:

— Bacakları eğri bunun! dedi.

— Küçükken kaşitizme tutuldum, diyecektim, menejerim hemen atıldı:

— Ata, bisiklete fazla binmekten, top oynamaktan.

Sineklerden kaşına kaşına vücudum kabarık içindeydi.

— Bunlar ne? dediler.

Menecer:

— Ergenlik bayanlar! dedi. Malûmu âliniz, cins erkeklerde bulunur.

Sırtımdaki, karnımdaki ameliyat yerlerini sordular.

— Kız kaçırırken jandarmalarla çarpışmasının canlı hâtırasıdır, dedi.

— Aman giyinin! dediler.

İş pazarlığa döküldü. Komisyoncum:

— Yüz elli binden on para aşağı olmaz! diye tutturdu, koca değil, kelepir...

Şamandıra kılıklı bir kız:

— Bir hafta tecrübe edelim, beğenirsek alırız! dedi.

Komisyoncu razı oldu. Sonra beni bir kenara çekti:

— Sen aptalın birisin, aklında kalmaz. Neler yapacağını söyliyeyim de not et, dedi. Not da ettim.

Tecrübenin sonunu müsaade ederseniz söylemiyeyim. Duyulursa, ömrümce bekârlıktan kurtulamam. Ateş-Sin

GÜZEL FİLM YILDIZI

LEONORA RUFFO'nun şaheser bir tablo nefasetindeki renkli fotoğrafı ile süslü olarak zengin yazılarla çıkan AYDABİR'in Ekim sayısı kapışıldı...

Bir Yazı Nasıl Okunur?

Okuyan: H. DERTLİ

İYİ, kötü, bana sorarsanız, çok iyi, şu yazıları oturur rahat rahat okursunuz ya!.. Onu gelin bir de bana sorun. Yazılar matbaaya dizilmiye gitmeden önce patrona bir kere okurum. Nasıl okurum? Dinleyin de anlatayım. Bu sizin okumanıza benzemez.

Odasında kimsenin bulunmadığı, telefonla konuşmadığı zamanı kollarım. Çünkü okunurken, yarı yerde araya bir şey karıştı mı, yazı piç oluyor. İnsanın piçine aldırmam, nihayet nüfus kütüğünde bir kayıt işidir, ama yazının piçine illet olurum.

Yazı tomarı elimde korka korka içeri girerim.

— Oooo-.. Hoş geldin Hasancığım. Gel! Gel şöyle otur.

— Yazıları okuyalım mı?

— Bir dakikacık müsaade...

Ben dört cigara içine kadar bir dakika biter.

— Haydi okuyalım canım.

Yazıların kendime göre en iyisini, en önce okurum. Aklım sıra bu bir kurnazlıktır. Malûm ya, ilk tesir, ilk tesirdir. İnsan bir kere gülmeye başladı mı, mâbadi daima iyi gider. Kör olsun bir de huyum vardır, şöyle göğsümü gere gere bir yazı okuyamam. Kalabalık ortasında kabahatini yapan çocuklar gibi, ilk yazıyı okumaya başlarım:

— Adamın biri:

Zırr!.. Zırr!.. Patron âhizeyi eline alır:

— Allo... Hayır efendim. Güzellik enstitüsü burası değil... Burası Akbaba!..

Hiddetle telefonu kapar. Ben başlarım:

— Adamın biri!..

Tak, tak, tak... Kapı vurulur.

— Buyurun!..

İçeri giren klişecidir. Patron klişesi yapılacak resimleri verir. Klişeci çinkoların pahalılığına da ir dert yanar. Patron fiyatların arttırılacağını hissettiği için daha atik davranır, klişelerin fena yapıldığından şikâyet eder. Klişeci gider, ben başlarım:

— Adamın biri!..

Zırr... Zırrr-.. Telefon...

— Oooo... Üstadım!. Çok teşekkür ederim. Allah ömürler versin!. İyi... Hamdolsun!.. Başüstüne... Tabiî... şüphesiz... Güle güle!..

Bana döner:

— Nerede kalmıştık?

— Adamın biri...

Zile basar. Gelen idare müdürüne:

— Kâğıtlar için yazdığımız yazıya cevap geldi mi?

— Hayır...

— Aman bir daha yazalım!..

— Başüstüne... Bana İlhami'yi gönder.

İdare müdürü çıkar.

— Nerede kalmıştık Hasancığım?

— Adamın biri...

Yazı işleri müdürü İlhami girer.

— Tashihler gitti mi matbaaya?

Yarım saat konuşmadan sonra, tashihlerin matbaaya ne gittiği anlaşılır, ne de gitmediği...

— Ne diyorduk Hasan bey?

— Adamın biri...

— Aman aklımda iken söyliyeyim, şöyle bir karikatür yaptırsak nasıl olur? Bir kadın kocasına...

— Çok güzel olur, hârika...

Patron da bilir hârika olmadığını. Zaten güzel bir şey olsa bana sormazdı.

— Ne demiştin?

— Adamın biri...

Zırrr... Zırrr...

— Buyurun Akbaba... Evet hanımefendi... Alâkanıza teşekkür ederiz, Çok memnun oldum efendim, mersi... Beklerim... Türbeyi biliyorsunuz... Türbe!.. Hani efendim Belediye... Ankara caddesinden doğru gelin... Hayır sapmayın... Çok kolay yerde efendim...

Yirmi dakika kadar adres tarif edilir. Ben bir solukta okumak için hız alırım:

— Adamın biri!..

Zile basar. Gelene:

— Bir çay... Bir kutu da diazinol al yavrum. Sen oku Hasancığım.

— Adamın biri...

Tak tak tak... Kapı vurulur.

— Buyurun!.. Vay efendim, sultanım!..

Bir sarmaş dolaş... Hal hatır.

— Bana bir dakika müsaade... Bir yazı okuyorduk da...

İki kişinin yanında okurken, büsbütün dilim dolaşır. Mırıltılarımı kendim bile zor duyarım.

Zırrr... Zırrr!..

— Efendim... evet... (hiddetle) Nasıl?.. Zam mı? ((daha hiddetli) monşer!.. on para daha arttırmam. Kâğıt arttı, matbaa arttı, klişe arttı... Ama mecmuanın fiyatı artmadı... Hayır... Olmaz!

Çat. Kapanır telefon, Adalet kanununa göre hiddet birdenbire kesilmez. Bir müddet daha sürer Şakaklarını kolonya ile uğuşturur:

— Oku Hasan bey!

Bundan sonra değil benim gibi Hasan bey, Kel Hasan gelse Mark Twein gelse, iş yok...

— Adamın biri...

Yüzünü buruşturur:

— Olmamış bu yazı Hasancım.

— Evet üstad, olmadı!..

— Gel biz bunu pazartesiye bırakalım.

— Bırakalım üstad!.

Pazartesiye yazıyı değiştiririm. Bu sefer «Adamın biri...» diye değil «Bir adam...» diye başlarım. Patron güzel, der. Siz de mecmuada okursunuz. Artık beğenir misiniz, beğenmez misiniz? Bilmem!.. Ama ben çok beğenirim.

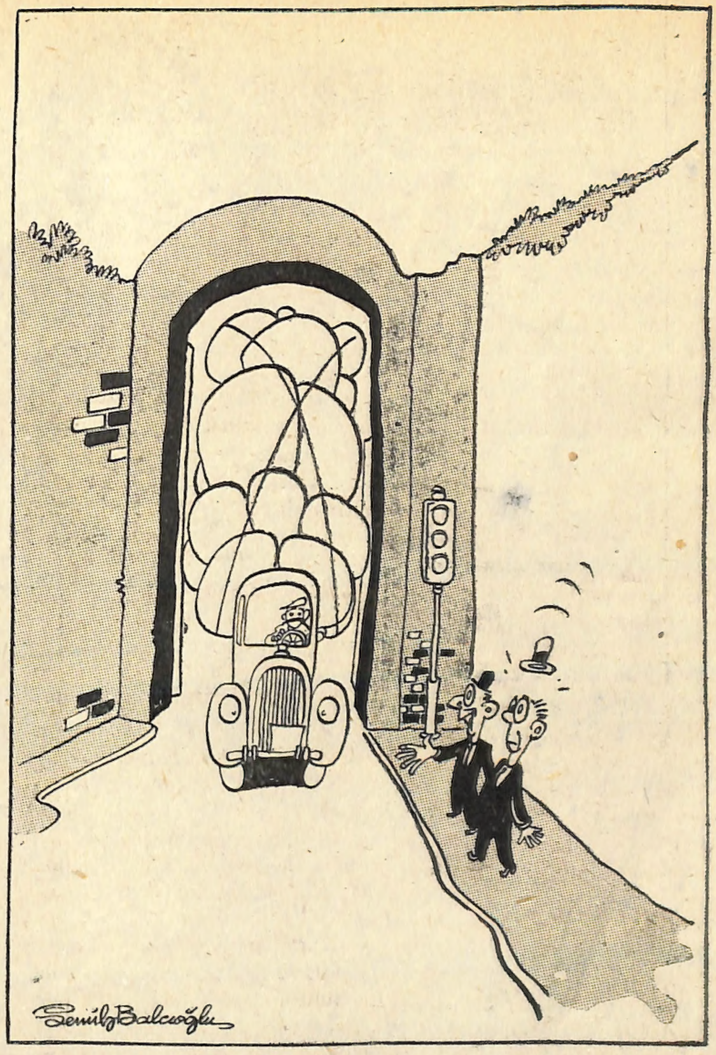

TOPKAPI'DA:

— Şu Fatih büyük adam vesselâm!.. Bu kapıdan nasıl girmiş, şaşıyorum!..

(Semih Balcıoğlu)

MATEM!.. (İsmet)

MÜNASİP

Beyefendi odacısını payladı:

— Eşşek herif! Ne diye söylediklerime o zatı muhtereme anlatmadın iyice?

Odacı kekeledi:

— Dilim döndüğü gadar anlattım, beyefendi!

Beyefendi gürlemeğe devam etti:

— Senin gibi eşeği göndereceğime kendim gitseydim da ha iyiydi!

TEHDİT

Ressam Cemal Tollu, oğlunu almış, Yapı ve Kredi Bankasınca tertiplenen büyük resim müsabakasına götürmüştü. Orada teşhir edilen tablo-

Erkek — Rüyada kendimi yirmi yaşında gördüm...
Kadın — Yazık... Beni neye uyandırmadın!...

Sanat

Artık Bitti

Bir san'atçı ne zaman biter, bilir misiniz? Yenileşmediği, değişmediği, bir alçı kalıbı gibi donduğu zaman. Şu tablo yarışmasının dedikoduları hâlâ devam ediyor. Dedi-kodu diyorum, çünkü yazılanların eleştirme ile ilgisi yok. Bedri Rahmiden sonra, Cemal Tollu da küplere binmiş. Yeni Sabah'ta, birinci gelen Aliye Berger'e de, onu birinci yapanlara da, demediğini bırakmamış.

Kendisi Akademi hocası bir, San'at Tenkitçileri Birliğinin kasadarı iki, yarışmaya katılmış üç, altıncı gelip 500 lira almış dört... E, artık, bundan sonra susmalı, hiç olmazsa konuşursa, dişe dokunur bir şey söylemeli değil mi? Hayır. Bakın ne diyor üstad: «Otuz beş yıl emek vererek inandıklarımı bu gülünç netice ile değiştirecek değilim.» Tıpkı yirmi şu kadar yıl evvel ilk «D. Grubu» sergisini açtıkları zaman, kendilerine de böyle sözler söylenmişti. Eğer her insan, Cemal Tollu gibi, otuz beş yıl emek verdiği inançlarını değiştirmeseydi, bugün Cemal Tollu'nun yeri, Akademide hocalık değil, mağaralarda, taşlara av hayvanları resmi kazımak olurdu.

İhtiyar Picasso niçin delikanlıdır? Genç yaşta ihtiyarlamışların kendisini gülünç bulacakları kadar değişir de ondan...

Bay Tollu, ister değişir, ister değişmez, kendi bileceği iş... Ama onun yukardaki sözü, artık alçı gibi donduğunu gösterir.

ENEYİ Mİ O?

Beyoğlunun ara sokaklarından birinde, hacıağayı kıstırdılar:

— Sökül paraları hacıefendi, yoksa kafanı patlatırım.

Öteki neşeli neşeli güldü:

— Patlatırsan patlat len... İstanbulda gafasız yaşanır emme, parasız yaşanmaz. Sen beni enayi mi sanıyon?

KÖKTEN ÇIKMA

Karikatürist M. Uykusuz'la Togo konuşuyorlardı. Togo:

— Ah, dedi, ah... Eski neslin ne velût sanatkârları vardı...

Uykusuz kafa tuttu:

— Ne beğenmiyorsun üstad? Eski neslin velût sanatkârları varsa, yeni neslin de velet sanatkârları var!

YETER

Adamın köpeği, genç kızın etek lerine saldırdığı gibi cart diye ar kasını, kombinezonu dahil, ayırıverdi. Kız:

— Çağırsanıza köpeğinizi canım? Diye feryat edince, adam köpeğini çağırdı:

— Haydi Boboş, o kadar yeter.

— Bu kız, 951 de profil kraliçesi o
göbek kraliçesi intihap edildi...
— 954 de müsabakaya girmedi mi

lardan birinin önünde durdu:

— Bak oğlum, dedi, derslerine çalışmazsan sen de bu resimdeki adam gibi çarpılırsın!

Çocuk, ciddî ciddî tasdik etti:

— Olur mu olur baba... İmzasız diye tanımadın galiba: bu senin tablon!

MÜTEMADİYEN

Meyhanede dertleşiyorlardı. Biri:

— Sana şaşıyorum birader, dedi. Gelir az, gider çok. Nasıl oluyor da yakan bir araya geliyor...

— Hiç şaşma kardeşim. Her ay biraz daha zayıflıya zayıflıya yakalarım daima kavuşuyor...

952 de göğüs kraliçesi seçildi, 953 de

(Necmi Rıza)

— Bir doktor daha çağırmak lâzım gelecek...
— Benim için mi, sizin için mi doktorcuğum?.

AÇIKLIK

Leylâ, Sevim'e dedi ki:

— Biliyor musun? Çok iyi bir usulümüz var. Bir zamanlar Mu allâ ile her kusurumuzu açıkça birbirimize söylemeğe karar ver miştik...

— Sonra ne oldu?

— Şey, bozuştuk. Çünkü Muallâ iyi kalpli olmadığından benim meziyetlerimi de kusur diye sayıp dökmeğe kalktı...

ALÇAK NAMUSSUZ

Hayri Ürkekoğlu ateş püskürüyordu :

— Alçak, namussuz kerata... Alacağımı bir türlü vermiyor... Arkadaşı şaştı:

— Yahu, bunları bana ne söylüyorsun? Git ona bağır...

Hayri Ürkekoğlu, şaşkın şaşkın baktı:

— Nasıl söylerim yahu? Herifin evinde telefon yok ki...

Folklor

Bilmece

— *Bilmece bildirmece, dil üstünde kaydırmaca.*

«Son mahkûmiyetlerden sonra, muhalif gazete yazıları.»

— *Bir ufacık fıçıcık, içi dolu turşucuk.* «Tramvay.»

— *Yeraltında yağlı kayış.* «Tünel.»

— *Allah yapar yapısını, bıçak açar kapısını .*

«Yüz vermiyen sevgili.»

— *Çınçınlı hamam, kubbesi tamam, bir gelin aldım, babası imam.*

«Bir türlü tamamlanmıyan, Taksimdeki lânetli Opera binası.»

— *Yer altında babam başı.*

(Bu bulmacayı oğlum merdivenlerin üstünden bakıp, beni görünce söyler).

«Bizim oturduğumuz, apartımanın toprakaltı katı.»

— *Ufacık boylu, kadife donlu.*

«Tamam, bildiniz.. O.»

— *Altı deri, üstü deri, oturacak yok boş yeri, ortasında bir avuç darı.*

«Saat 17 den sonra otobüsler.»

— *Dağdan gelir, taştan gelir, kıçı açık eniştem gelir.*

«Fatmanın enîstesi, dar gelirlidir.»

— *Sarıdır safran gibi, okunur Kur'an gibi.*

«Banka ilânı.»

— *Avuca sığar, ele sığmaz.* «Maaş.»

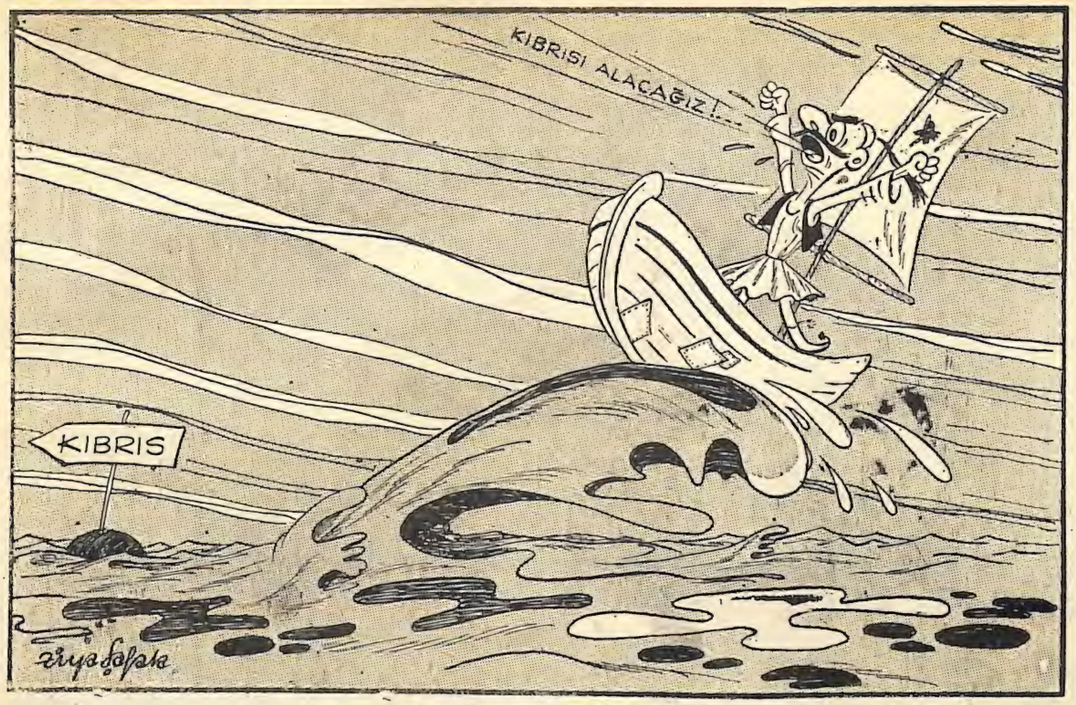

DOSTUMUZ DALGADA!.. (Çizen: Ziya Şafak)

Müsabakamıza Gelen Karikatürler: 1

□

Akbaba'nın açtığı mizahî yazı, mizahî şiir, karikatür müsabakası bitmiş, ilk tasnif yapılmıştır. Bugün karikatürlerin neşrine başlıyoruz. Gelecek sayımızda yazıların da yayımına başlıyacağız.

Bu eserler arasından 1 inci, 2 inci, 3 üncü yü sayın okuyucularımız seçecekler ve en isabetli rey verenlere, vadettiğimiz hediyeler takdim olunacaktır.

YAZISIZ...

(Tonguç)

FRANSIZ MİZAHINDAN :

HİKÂYE

EGZİSTANSİYALİST

WALTER Hugo-Meynard, âvâre, âvâre yürüyordu. Tam Avenue Foch'un Avenu Mealakoff'la birleştiği noktayı biraz geçtikten ve Etoile meydanına yaklaştıktan sonra sağdan, Rue Paul Valéry'den birdenbire bir genç kız çıktı; önü sıra yürümeğe başladı. Siyah sveter, siyah etek, siyah kemer, siyah çorap, siyah ayakkabı ve... atkuyruğu saçlar. Boylu boslu bir dilber ki, egzistansiyalist olduğuna şüphe yok.

Bir Parisli delikanlı, genç kız görünce ne düşünür? Eğer sahiden Parisliyse kızı ıska geçmek. Turistse, o zaman gider rampa olur. Çünkü, içlerinde güzeli az olmakla beraber, turist olarak Paris'e gelen genç kızlarda ekseriya iş vardır. Hayır, bu tâbiri âşıkdaşlık mânasına almayın. Sadece kızdan para sızdırmak kaabil olur, demektir.

Walter Hugo-Meynard, kendisine bu demode ismi koyan babasına içinden küfür ederek (vicdanı, dışından etmesine engeldi) hızlandı. Güzel olduğu besbelli kıza sokuldu. Onun yabancı olup olmadığını anlamak için hafiften koklamağa çalıştı. Yabancı genç kızlar mutlaka ya Lanvin kokularına bulanırlar, ya da Dior'a. Fransız kızları öyle şeylere boş verirler, bilirsiniz ya...

— Kızım, kızım...

Genç kız bir an dönüp W. H.-M.a (yani Walter Hugo-Meynard demek) baktı. Bu apaş kılıklı züppe de kimdi? Delikanlı gülerek ve güzel bir Alzace Fransızcasiyle:

— Neden sigara çıkarıp kibrit aramıyorsun, yahut yüzüme dalgın dalgın bir an bakmıyorsun? Sartre'ı, şu sizin patronu biz de okuduk az buçuk... diyordu.

Laurence durdu. Oğlan kendisine yaklaşınca hemen beline kollarını dolayıp dudaklarını dudaklarına yapıştırdı. Sonra:

— Bize Alzace numarası sökmez yavru kuş, dedi, sen de bizdensin. Gel beraber arıyalım avlıyacak enayiyi...

Güle oynaya yollarına devam ettiler. Etoile meydanında, biraz sıraya oturup dinlendiler. Vakit ikindiye yaklaşıyordu. Genç kız:

— Klübe uğradın mı? diye sordu. W. H.-M.:

— Hangi klübe? diye sordu boş bulunup.

— Saint-Germaine-Des -Prés' dekine!

— Hayır.

Sustular. Demek enayi sahiden yabancıydı. Klübün kapatıldığından haberi yoktu. Kız:

— Senin adın ne? dedi.

— Barbier de Meynard...

— Atma. O dediğin piyestir, Anouilh'un...

— Sahiden Meynard. Ama berberliğim yok. Hugo - Meynard. O da yetmezse Walter... Ya senin adın ne ki?

— Meynard... Hugo Meynard, ama benimki Jacqueline..

— Ne diyorsun? Amma tesadüf ha...

— Bana hiç de tesadüf gibi görünmüyor. Babanın adı ne oğlum?

— François Hugo-Meynard...

— Benim de babamın adı bu, Ya ananın ki?

— Sabine Henriette Valunto.

Kızın çatık kaşları gevşedi. Yüzü güldü:

— İşte mesele aydınlandı. Halbuki benim anamın adı Albertine Hugo-Meynard... Demek aile asıl bizim taraftar devam ediyor...

Oğlan güldü:

— Evet. Hoş yıllardanberi ne anamı gördüm, ne babamı ya? Zaten ayrı yaşıyorlardı...

— Fakat kader neticeyi birleştirdi. Gel de egzistansiyalizme inanma bakalım şimdi. Bak

İlhami Sancar Kovboy!

C. H. P. nin eski İstanbul İl başkanı, şimdi merkez heyeti üyesi sayın İlhami Sancar, Fuat Sirmen'in senaryosunu hazırladığı (Koşu) isimli pek heyecanlı bir filmde rol almıştır.

Tam bir Amerikan filmi çeşnisi taşıyan bu eser, Sipahi Ocağının Boğaziçindeki tabiî dekorları içinde geçmektedir.

Eserde, bildiğimiz sinema yıldızlarından hiç birine vazife verilmemiş, roller, İstanbulun tanınmış hanımları ve beyleri arasında paylaşılmıştır.

Sağdaki resimde, İlhami Sancar'ı, kumardan büyük servet kazanmış bir zengine «eller yukarı!» derken görüyorsunuz!

İkinci eser olarak, yine İlhami Sancar tarafından, rahmetli Cevdet Kerim İncedayı'nın yazdığı ve senaryosunun Nizamettin Nazif'in hazırladığı (Kaçırılan sandık) isimli film çevrilecektir.

Bu filmler C. H. P. menfaatine gösterilecek ve hasılatı 1958 seçimleri için ana muhalefet partisine bırakılacaktır.

Foto: AKBABA

nası her şey yalnız bu dünya için kurulmuş ve nasıl ondan faydalanmak lâzım, fırsat buldukça... Görüyorsun, değil mi?

— Bir şey gördüğüm yok.

— Ben sana gösteririm şimdi. Babam mademki sana ismini vermiş, ya annen vaktiyle kaçmıştır, yahut asla nikâhlanmamışlardır. Öyle değil mi?

— Öyle tabii...

— Halbuki sen W. Hugo-Meynard'ın belki de memlekette tohum gölgeleri sanayiinin en ileri gelenlerinden olduğunu bilmiyorsun bile...

— Yo... Nerden bileyim...

— Beni dinle. Şimdi postahaneye gidelim. Babama, yani senin de yarı yarıya baban sayılır, hemen bir telgraf çekelim. Seni sefaletten kurtaracak parayı göndersin...

— Olur, göndersin...

İki kardeş, kardeş değil ya, üvey kardeş... Yo, üvey kardeş bile değil... Neyse, iki Hugo - Meynard, en yakın posta merkezine koştular. Pedere bir telgraf çekildi: ya parayı gönder, ya meclisi idare toplantısında isbatı vücut ederim, diye. Jacqueline:

— Yarın bana uğra, dedi. Para muhakkak gelir, babamı gayet iyi bilirim. İskandal korkusundan yollıyacaktır...

Walter, ertesi gün, kızın verdiği adrese uğradı. Jacqueline evde değildi ama kendisi için bir zarf bırakmıştı. Zarftan para yerine şu kâğıt çıktı:

Aziz Hugo, babamdan para geldi. Adımı taşıdığın şair kadar metin olmalısın. Ben Isviçre'ye gidiyorum. Beni reddetmiş olsaydı, hiç şüphesiz Marsilya'ya, babamın yanına dönerdim. Sana gelince, tavsiye ederim, oraya git. Yoksa, ikinci defa para koparmana imkân kalmaz. Egzistansiyalist olmak, hayatta bazan en çıkar yoldur. Selâmlar... » — *J. GİL* —

○

BİR AMERİKAN FIKRASI:

Rahat Uyku !..

Geceleri uyuyamıyan bir Amerikalı, doktora gider. Muayeneden sonra doktor şöylece tavsiyede bulunur: «İstirahate çekilirken derin derin nefes alın. Sonra, cenup adalarından birinin sahillerinde hâli bir deniz kenarı tahayyül edin; dalgaların çağlayışını düşünün...

Ertesi gün hasta tekrar doktorun kapısını çalar.. Ve hâlâ uyuyamadığından şikâyet eder. «Dediklerimi yaptınız mı?» diye doktor sorar. Hasta içini çeker:

— Evet, fakat bu sefer de sahilde danseden o yarı çıplak Haitili kızlar yok mu!..

Coronet'den

Okullar Açıldı!

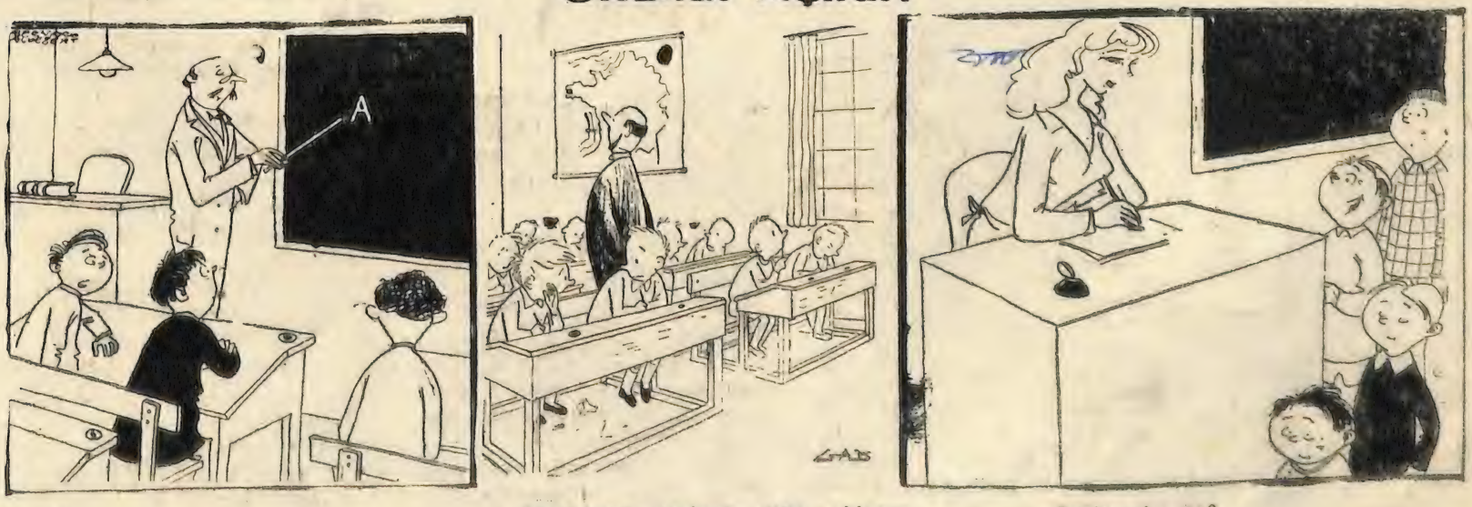

— A!..

— Oooh... Daha ilk gününde bukadar ders olur mu be?!..

— Bana kopya verirsen sana ablamın bikinili fotoğrafını gösteririm!..

— Senin adın ne?

— Albert... Ya senin?..

(Fransız)

Gizli Şiir Defterinden

Aşıran: Arsen LUPEN

Hemen herkes hayatının bir safhasında devrinde şiirle uğraşmış, başkalarına göstermese bile, defterinin gizli tuttuğu bir köşesine şiirler yazmıştır. Tanınmış adamların gizli şiir defterlerini ele geçirmiye muvaffak olduk. Bu değerli şiirleri yayınlıyoruz:

Güle kûş ettiremez yok yere bülbül inler,
Varak-ı mihr-i vefayı kim okur, kim dinler!

Falih Rıfkı ATAY

Tâc-ü destâr ile tefahur eden,
Başını açamaz keli görünür.

Nihat ERİM

Âhır yine hâk olur bu tenler
Bilmem neye kibr eder edenler

Fuat KÖPRÜLÜ

Nushan maraz-ı aşka ilâç eylemedi hiç
Ey şeyh-i keramât _ furûş ez de suyun iç!

Şemsettin GÜNALTAY

Seksen senedir eyledin alâm ile arâm
Tebdil edelim gel gönül artık bu mekânı.

Hüseyin Cahit YALÇIN

Dil benim, dide benim, girya benim, eşk benim,
Neden ağır geliyor ağlayışım ağyâra?

Dargelirli Mustafa CANIÇIKMAZ

Makâl-i ta'n-ı adâdan ne gam erbab-ı irfana
Atarlar tâşı elbette draht-ı meyvedâr üzre.

F. K. GÖKAY

Sunar bir câm-ı memlû bin tehî peymâneden sonra,
Felek dilşâd eder ehl-i dili amma neden sonra

Sular İdaresi

Tîz-i reftâr olanın pâyine dâmen dolaşır
Erişir menzil-i maksûduna âheste giden.

6. Şube Müdürü Orhan EYÜBOĞLU

Şarâb-ı aşkı içtim kâse kâse
Ne ben kandım, ne ol şerbet tükendi

Çallı İBRAHİM

Gün yüzün görmiyeli gündüzümüz şâm oldu,
Ay efendim daha gelmez misin akşam oldu.

Durakta otobüs bekliyenler

Şebabet gitti de elden muhabbet bitmiyor hâlâ...

İsmet İNÖNÜ

(Beş kuruşluk fark!..)

(Orhan Enez)

CADDELERDE TRAFİK DERSİ VERİLİYOR.. (Gazeteler)

Trafik dersi!.. (Nehar)

Vasfi Riza Zobu'ya Açık

Bay Zobu,

«Türk Tiyatrosu» ndaki «Kibarlık Budalası nasıl hazırlandı?» başlıklı yazınızı hayretle, ibretle okudum. Bazı yerlerini buraya alıyorum. Siz de bir kere lûtfen okuyun:

«Komedide oynıyacak, yahut oynanmasında müesseseye faydası dokunacak piyeslerin seçimi için, (Mevcut olanların içinden ayırma) işine beni de karıştırırlar.»

Buraya bir nokta koyalım. Ötedenberi gazetelerde, tiyatronun iç yüzünü bilenlerin, tiyatroya kıdemli san'atçılar hâkimdir, diye şikâyetlerini okuruz. Bu yüzden de iyi piyes seçilemiyormuş. Halbuki siz, beni de bu işe karıştırırlar, diyorsunuz. Karıştırırlar! Hmmm... Bizim bildiğimiz, karıştırmak, istenilmiyen, kötü işler için kullanılır. Bir yerde baskın olur, kavga gürültü olur. sizi tanık göstermek, ya da işin içine almak isterler, o zaman «beni bu işe karıştırmayın!» denir.

Demek ki, sizi bu işe karıştırıyorlar. Anlaşılan bu iş, sizin işiniz de değil... Peki, sizi tiyatronun elektrik işine muhasebesine, dekorlarına, temizliğine de karıştırsalar onlara da karışacak mısınız?

— Benim ne üstüme gerek! demiyecek misiniz?

Yazınızdan bir cümle daha alalım:

«Komedi tiyatrosundaki okur yazar arkadaşlarım; «Kibarlık Budalası, yani «Bourgeois Gentilhomme» un üstünde duruyorlar; bunu oynamağa arzu gösteriyorlardı.»

Kuzum, siz bu cümlenizle bizi şaşkına çevirdiğinizin farkında mısınız? Demek ki, Komedi Tiyatrosundaki arkadaşlarınız arasında okur yazar olmayanlar da var!... Fesubhânallah!... Hem de bunları, Şehir Tiyatrosunda okur yazar aktörlerin bile bulunmadığını «Türk tiyatrosu» dergisinde yazıyorsunuz. Sonra da böylelerine, büyük bir demokratik alçak gönüllülükle «arkadaşlarım!» pâyesini tevcih buyuruyorsunuz. Eh, Türk Tiyatrosu, dergisinde, bu okur yazar olmıyanlar her kimlerse onlara daha başka türlü hakaret edemezdiniz ya!...

Hani birtakım kişiler vardır, bir dairenin genel müdürü, evrak kaleminde mukayyit, yahut gece bekçisi filândırlar da, kendileri olmasa, bütün işlerin yüzüstü kalacağını, hiç bir işin yapılamıyacağını sanırlar. Sizin de böyle bir duygu içinde olduğunuz anlaşılıyor. Yaaaa!... Sizin san'at değerinizi hiç zannetmiyorum, zannetmem. Bir olmasanız, belki de komedi tiyatrosu

Kocaman Lafler

Yemişlerin içinde en çok sevdiğim muşmuladır. Çünkü üç adı vardır: Muşmula, beşbıyık, döngel!... Hele sonuncusuna bayılırım.

Halide Pişkin

«D grubu» demek, deve demek değildir.

Sanat Tenkitçileri Birliği Kasadarı Cemal Tollu

Çile bülbülüm çile,
Bülbülüm geldi dile,
Çileeeeeee!... çile!

Bedri Rahmi EYÜBOĞLU

Güreşten maksat, insanları pehlivan yapmak değil, pehlivanları insan yapmaktır.

Antrenör Nuri Hoca

Dünya yüzünde hiç bir pehlivan sırtımı yere getiremedi. Kadınları saymıyorum. Çünkü onlarla hakemsiz güreştim.

Celâl Atik

— Üzerimde devamlı bir ağırlık hissediyorum, doktor bey!.. (Suat Yalaz)

Mektup

bu kadar dolmazdı. Seyirciler, daha kulisten sesinizi duyar duymaz kıkır kıkır kıkırdamıya, hele yüzünüzü görünce kasıklarını tuta tuta gülmiye başlıyorlar.

Lâfı uzatmıyalım da, yine siz konuşun:

«Amma bu «Kibarlık Budalası» nı seyretmek hiç bir yerde bana kısmet olmadı. Bu bakımdan elimde ve hafızamda bir örneğe de sahip değilim ki: onları takliden sahneye koyayım. E, rejisörlük sanatında da bir ihtisasım yok ki: Yeni bir ibda ile herkesi şaşırtayım... «Kibarlık Budalası» yalnız bir «komedi» olsa... Eh, alıştığımız gibi oynar çıkarız içinden. Amma bunda müzik ve bale de var. Elbette müziğinin bir bestesi, balesinin bir deste deste tertibi de olacak. Nerde bulacağız bunu.»

Bütün bunlara rağmen, evvelallah, yine de işin içinden çıkmışsınız. Ama şu yazdıklarınıza baktım da acıdım doğrusu... Edebî heyet, piyes seçemez, seçse bile yine sizin işe karışmanız gerekir. Piyesi sahneye koyacak yok, rejisör yok, müzik yok, bâle yok!... Hepsi sizin sırtınızda. Bâri akşamları gişede bileti de siz kesin, olsun bitsin. Vah Vasfi Rıza vah, hem de vah, vah, vah!...

Peki ama, çok, pek çok affedersiniz, sizden bir şey öğrenmek istiyorum. Edebî heyet ha var, ha yok, peki. Siz bâle, müzik, kostüm, dekor, ışık ve mizansenle uğraşırken şu sizin rejisör Max Meinecke ne iş yapar? Dram Tiyatrosunda da adı sanı yok. Bir tiyatronun açılışındaki ilk piyesi de, uzman olarak Avrupadan getirilen rejisör sahneye koymazsa, kim koyar? Siz mi? İşte bunu pek merak ettim. Çünkü bütün bu yaptıklarınızı yapması gerekenler var gibi geliyor bize. Size burada bir oynamak, Mösyö Jurden'lik düşmeli idi.

Yazınızın sonunda: «Bundan dolayı hem makûl düşünen seyircilerden, hem de Molyer'in ruhundan özür ve af dilerim.» diyorsunuz.

Siz zaten kestirip atmışsınız. bizi «makûl düşünen» makûl olunca da, yani sizin gibi düşünenlerden saymadığınız için, af dilemenize «estağfurullah» diyemiyeceğiz. Molyer'in ruhuna gelince, o bakımdan ferah olun. O kadar [illegible]. Molyer'in ruhuna geleceğini hiç sanmıyorum. Saygılarımla.

[illegible] biri

ESKİ KUNDURA!..

Perişan kılıklı bir dilenci, kapısını çaldığı ev sahibine yalvardı:

— Ne olur, bayancığım, halime acıyın, bir çift eski kundura!..

Kadın, dilencinin ayakkabılarına baktı:

— Ayol, eski kundurayı ne yapacaksın? Ayağındakiler yepyeni.

— Evet.. fakat ben onları giymiyeceğim, ticaretime kesat veriyor.

DULLARIN HALİ

Kaya, bir dulla evlenmişti. Sabah uykudan uyanınca yanında yatan karısına :

— Şekerim, dedi, saat on bir, kalkmaz mısın?

Kadın birdenbire gözlerini açtı ve düşünmeden haykırdı:

— On bir mi? Eyvah!.. Şimdi kocama ne masal uyduracağım?..

Muhalif — Şu Fahrettin Kerim bir şey yapmadı, hiç...
Muvafık — Evet, tramvaya, otobüse zam bile!..

(Orhan Enez)

BABA MİRASI

YAZAN: ALİ YAZMIŞ ÇİZEN: MİM UYKUSUZ

(Devamı var)

Kadın Olan Erkeğin Hatıraları

Yazan :
İllallah şerrinden

Öbürü:

— Allah sizden razı olsun beyefendi, dedi, bu suretle bizi kırtasiyecilikten kurtarmış oldunuz.

Umum Müdür Baha Sertel bana döndü. Bir İngiliz centilmeninin, bir leydiye hitabı kadar nezaketle:

— Affedersiniz, Hanımefendi, dedi, kim olduğunuzu sorabilir miyim?

— Bayramiye!

— Müşerref olduk efendim, de di, elimi öptü.

— Benimle biraz gelir misiniz?

Umum müdürle çıktık. Üst kat ta başka bir odaya girdik.

Müdür muavini Cemili çağırdı, beni gösterdi:

— Bu hanımın vazifesi nedir? dedi. Kendisine sordum. Pek mah cup oldukları için söylemediler.

Cemil:

— Bayramiye hanim maaş bordrosunda, iki kapıcı, üç odacı ve iki hademe yerine imza etar, ma aş alır. Başka vazifesi yoktur, dedi. Kendisi memur değil, ücretlidir.

Umum müdür bana döndü:

— Bu kadar işi tek başınıza nasıl yaptığınıza şaştım doğrusu, dedi.

— Evet, dedim, devlete bir aydır bukadar hizmet ettim, sonunda da beni işten çıkardılar. Şimdi Devlet Şûrasına müracaat edip hakkımı arıyacağım. Daha olmazsa Birleşmiş Milletlere kadar giderim.

— Siz çıkın! dedi.

Odada yalnız kalmıştık.

— Sizi aslî kadroya alabilirim. Bu sizin elinizde, dedi.

— Sizin gibi asîl bir erkekten ben de bunu beklerdim, dedim.

Suda yiyecek bir şey arayan kaz gibi boynunu uzattı. İki adım geri çekildim:

— Henüz vazifeye başlamadım, dedim.

— Akşam, saat sekizde Katya pastahanesinde buluşalım, dedi.

— O saate kadar yağlı bir kısmet çıkmazsa mutlaka gelirim, dedim.

Baha Serter bey dairede teftişe başladı. Ben de oradan ayrıldım. Doğru eve gittim.

Daha sokağın başında, bizim ev den gelen cünbüş seslerini, kahkahaları duydum. Acaba ne oluyordu? Yoksa ben yokken, sevgili karım, yani kocam, Huri bey mi gelmişti?

Kapıyı açtım. Burnuma keskin bir anason kokusu geldi. Mer divenleri dörder dörder çıktım. Gördüğüm manzara karşısında düşüp bayılacaktım.

Benim bacak kadar oğlan, masanın başında, etrafında kendi ya şında üç kız, iki oğlan daha var.

— Bu ne hal ulan? diye bağırdım.

Oğlum Ahmet, bacak bacak üstüne atmış, sıgarasından bir nefes aldı:

— Hiiiç... Arkadaşlarla eğleniyoruz, dedi.

Doğrusu, kızmış gibi yaptım ama, aslında da memnun oldum. Oğlum artık, sıgara içiyor, içki kullanıyor, kızlarla kırıştırıyordu. Demek ki, büyümüştü, artık erkek olmuştu.

— Gel buraya ulan, diye bağır dım.

Ayağa kalkarken, yere bir şey düştü. Eğilip baktım. Yere düşen bıçaktı. Bıçağı yerden aldım. Üzerinde «Bursa yadigârı» yazıyordu.

— Ne bu?. Bu ne? diye bağırdım.

— Kama! dedi, ne olur ne olmaz, dedi. İnsanın bu zamanda dostu var, düşmanı var.

Ahmedi, içeriki odaya çektim.

— Oğlum Ahmet, dedim, ben senin hem baban, hem de anan sayılırım. Gözünü kulağını aç, beni iyi dinle. Bugüne kadar seni terbiyem dairesinde yetiştirmek için neler çektim. Yaradana kurban olayım, görüyorum ki, bugün çok şükür bir delikanlı oldun. Artık sıgara içiyorsun, rakı içiyorsun, kızlarla dalga geçiyorsun, bıçak taşıyorsun... Bu günleri bana gösteren Tanrıya çok şükür... Daha yaşın on bir ama, erken kendine geldin. Demek ki, sen de bizim cinsimize çektin. İlk doğduğun zaman, renginin sarı olmasından, anandan şüphelenmiştim. Ama artık içimde hiç bir şüphe kalmadı. Tam benim oğlumsun... Artık yetiştin demektir. Bundan sonra bana ihtiyacın kalmadı. Ben analık, babalık vazifemi yaptım. Artık elin ekmek tuttu. Ben dul bir kadın sayılırım. Bundan sonra evimde böyle rezaletler istemem. Bugünlük sana müsaade ediyorum.

Ahmet, hiç sesini çıkarmadı. Sallana sallana arkadaşlarının yanına gitti. Arkadaşlarına bağıra bağıra:

— Kocakarı bizi evden sepetliyor! dedi.

Kızlardan biri:

— Boş ver be Ametçim, dedi, hayatta ben olduktan sonra benim sırtım yere gelir de, senin sırtın yere gelmez evvelallah dedi.

Ben içerden onları dinliyordum.

Ahmedin bir arkadaşı kıza cevap verdi:

— Elbette Ahmedin sırtı yere gelmez.

Kız:

— Ben Ahmetçiğimi kuş sütü ile beslerim! dedi.

Zamane çocuklarının terbiyesi demek ki, bukadar bozulmuştu. Ama artık oğlumun eli ekmek tutmuş olduğuna göre, artık gözüm arkada kalmıyacaktı.

Onlar içerde âlem yaparlarken, ben içerde divana uzandım. Hayatımı düşünmeğe başladım. Benim istikbalim ne olacaktı? Ben Huriciğimi bulmak için bukadar zahmetlere katlanmış, kadın olmuştum. Halbuki hayat gailesi yüzünden onu arıyamıyordum. Bir bakıma da kadınlık hoşuma gitmiyor değildi. Yaşamak, kazanmak daha kolaydı. Eğer bütün erkekler, kadınlığın bukadar rahat, bukadar güzel bir şey olduğunu bilselerdi, muhakkak ki, hepsi de benim gibi bir ameliyatla kadın oluverirlerdi.

Salondan nâralar gelmeğe başladı. Oğlan işi azıtmıştı. Bir tekme ile, odanın kapısını açtı:

— Bana bak kocakırı, dedi, ben seni erkek bilirdim, sen kalktın bu yaştan sonra karı oldun. Bundan sonra anam avradım olsun, bu eve adım atarsam!..

— Büyük yemin etme oğlum, dedim. Ben kadın oldumsa, bu devamlı değildir. Hükûmetin kâr hadleri kararnamesi gibi bir şey. Anamı bulmak için kadın oldum. Sıkıya gelince, gider doktora bir ameliyatla erkek olurum.

— Kısa kes de sobalık olsun! dedi, bana elli papel ver de gideyim artık!..

Ne olsa ana kalbi... Çantamdan bir elli lira çıkarıp verdim. Gözlerim dolu dolu oldu. Ciğerim parçalandı. Yavrumu göğsüme bastırdım:

— Güle güle git oğlum! dedim. Tuttuğun altın olsun. Sıkışırsan, başın dara gelirse, yine gel!..

Bir gürültü, bir patırdı, evden çıktılar. İçime bir hüzün çöktü. Hayatta yapayalnız bir kadın kalmıştım. Artık yavaş yavaş Huri beyi bulmaktan ümidim kesiliyordu. Nerede ise, gidip ameliyat olacak, tekrar eski erkekliğime kavuşacaktım.

Saat sekize yirmi vardı. Kalktım, tuvaletimi tazeledim. Bir taksiye atlayıp Katya pastahanesine gittim. Umum müdür, Baha Serter orada beni bekliyordu. Beni görünce, fırladı:

— Hoş geldiniz, dedi. Gelmiyeceksiniz diye, bilmezsiniz ne kadar heyecanlandım.

— Fazla beklettim mi? Diye bir gerdan kırdım.

— Sizi bütün hayatımca beklerim, dedi.

Garsona sütlü kahve ısmarladım.

Baha Serter beyin, bizim müdür gibi sünepe bir herif olmadığı belliydi. Bu herifin elinden bu gece kendimi kurtarabilmem herhalde zor olacaktı.

(Devamı var)

T. C.

Ziraat Bankası

Tasarruf hesapları 1954 ikramiye miktarı

1.500.000 Liradır

Bu zengin plânda

Evler, apartman daireleri, traktörler ve ayrıca dolgun para ikramiyeleri bulunmaktadır. İştirak şartlarını öğrenmek için 460 Şube ve Ajansımız emrinize âmâdedir.

Dünya Karikatürleri

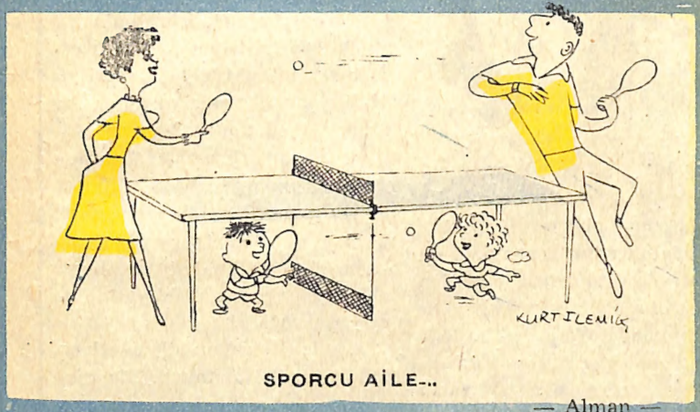

SPORCU AİLE-..

— Alman —

YAZISIZ-..

— Fransız —

YAZISIZ-..

— Fransız —

— Takdim ederim: Kocam... Şey... Sizin isminiz neydi?..

— Fransız —

YAZISIZ!..

— Fransız —

YAZISIZ!..

— Fransız —

Yılan — Haydi gel seninle trencilik oynıyalım: Sen tren ol, ben tünel olayım!..

— İtalyan —

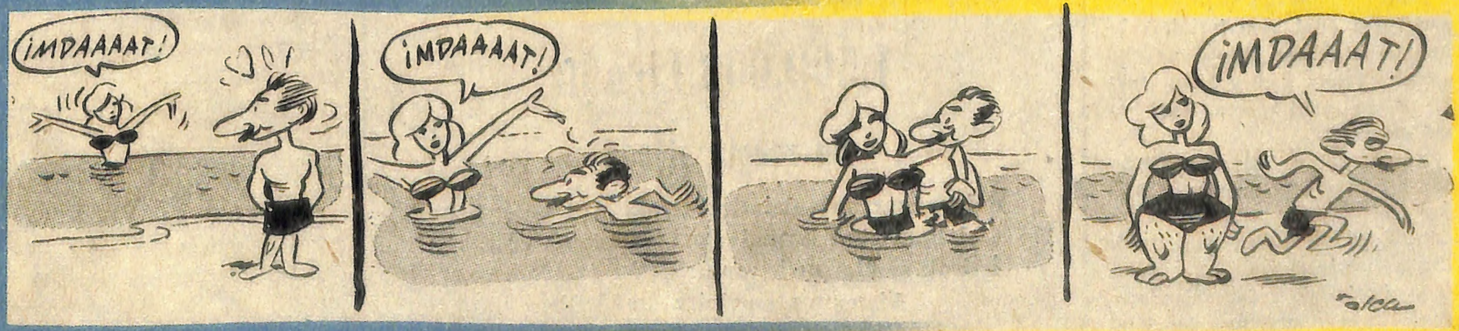

YAZISIZ!..

(İtalyan)

GRAFİKA

beyhude yere miyavlama !..

SANA sürülmüş fevkalâde lezzetli ekmeğimden hiç vermem !..

Hem de annem, çabuk büyümem için, kalorisi ve A,D vitamini bol SANA yememi söylüyor.

Sana

Kahvaltılık margarini

ÜNİLEVER - İŞ TÜRK LTD. ŞTİ. (BAKIRKÖY)

A AKBABA - AYDABİR A

Kitap Yayınları Hazırlıyor

Kınakına şarabı iştiha ve kuvvet kaynağıdır

Rahat Uyuyor!

Çünkü, kendisi hayat, evi yangın, gemisi ve otomobili kazaya karşı sigortalı.

ANADOLU

Anonim Türk Sigorta Şirketi, en müsait şartlarla emrinizdedir
Telgraf: İmtiyaz — İstanbul — P. K: 845 Galata

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

— Peki, elli bin yerine yüz bin vereceğim... Ama, beni servetim için sevmediğine yemin et bakayım!...